

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik II

številka 3

Oktober 2008

Zdenka Dogša, odgovorna urednica

Za nami je

Mnogo nas je, ki imamo občutek, da se menjavajo zelo hitro, prehitro, da bi sploh dojeli, kaj so nam prinesli. Letni časi namreč! Nekdo se že veseli prihajajoče jeseni s čudovitimi toplimi barvami, lahnim vetričem in veselimi opravili v tem času. Tistemu, ki ne mara visokih temperatur, je bolj všeč zima, ki pa na žalost prekmalu izgublja svojo snežno belo podobo. Nekomu tretjemu je najljubša pomlad z nežnimi cvetovi, nekakšnim romantičnim vzdušjem. V pričakovanju nečesa novega ob prebujanju narave po zimskem spanju! Verjamem, da pa je za večino najlepši letni čas poletje, ki je letos kar krepko poseglo tudi v prvi jesenski mesec.

Šolske počitnice, dopust ob morju, potepanje po planinah, kolesarski izlet, skok do Drave ali pa samo posedanje na domači terasi, nam dajejo občutek večje svobodnosti. Resnično svobodni razpolagamo s svojim časom. Brezbrižni in veseli smo, ker nas ne preganja šolski ali delovni urnik.

Prinaša nam večje možnosti druženja in komuniciranja s člani družine, sosedi, prijatelji, krajani... Tudi večje možnosti gibanja na prostem, zabave, množice prireditev in druženj nam vsem skupaj predstavljajo lahkotnost bivanja v tem letnem času. Vse to pričakujemo ob prihodu poletja od nje, pa seveda obilo sonca, po potrebi hladne osvežitve in nekaj dežja, da ne bi bilo prehude suše...

Žal pa so želje in pričakovanja eno, resničnost pa ponavadi nekaj povsem drugega. Letošnje poletje nas je v mnogočem presenetilo. Predvsem v zvezi z dežjem in osvežitvami. Mnogi ne pomnimo, da bi nas zjutraj ob pol sedmih kar na lepem zbudila debela toča. Tudi neurja, o katerih smo doslej poslušali ali brali, da se dogajajo nekje drugje, so nedaleč vstran odkrivala strehe in skupaj s točo uničevala takšno ali drugačno delo pridnih človeških rok. Verjamem, da se je vsakdo od nas spraševal, kaj se je zgodilo, da so se vremenske

»navade« tako spremenile. O možnostih zaščite pred točo bodo svoje povedali strokovnjaki in tisti, ki odločajo o denarju zanjo. O vetrovih in njihovi moči, vedno višjih temperaturah in ekstremnih vremenskih spremembah razpravljajo meteorologi in drugi strokovnjaki. Vsi skupaj pa se verjetno zavedamo, da se do narave že dolgo obnašamo mačehovsko in da nam potem hočeš-nočeš vrača tudi na način, ki nam ni všečen. Odpravljanje glavnih vzrokov za podnebne spremembe bodo morali dogovoriti svetovni politiki, gospodarstveniki in drugi. Svoj piskrček pa lahko dodamo tudi mi, majhni povzročitelji podnebnih sprememb, tako da razmislimo, kaj lahko storimo na področju ohranjanja čistega zraka, vode, zemlje, predvsem pa rastlinstva, pri čemer mislim na ohranjanje naših gozdov in morda zasaditev dreves ob potokih, cestah, mejah... Razmislimo! Seveda pa naj vse skupaj ne ostane samo pri razmišljanju! Do naslednjega poletja!

Jurij Borko, župan

Poročilo o delu občine

S sprejetjem in realizacijo Proračuna občine Središče ob Dravi za leto 2008 se kažejo realne finančne možnosti osnovnega proračuna in možnosti pridobivanja dodatnih sredstev na razpisih, v kar so vključena tudi regionalna razvojna sredstva. Višina investicijskega dela je - ne glede na prenos sredstev iz leta 2007 - zelo dobra, zajema pa investicije skupnega pomena in investicije po krajih naše občine, kar omogoča enakomeren razvoj. Poleg že zastavljenih investicij smo si skupaj zastavili smeje načrte, predvsem na področju gospodarstva, varovanja okolja in tudi turizma.

Vsi zastavljeni projekti in načrti zahtevajo veliko aktivnosti in angažiranja, predvsem občinske uprave in župana, zelo pomemben pa je tudi nadzor izvajanja investicij in nadzor nad izvedbo gospodarskih javnih služb in porabo njihovih sredstev.

Več kot leto in pol sem ob pomoči firme Carrera Optyl, kjer sem bil zaposlen 20 let, dnevno usklajeval delo in aktivnosti delovnega mesta in dela na občini, kar je pomenilo en delavnik v firmi in enega na občini. Obseg in odgovornost dela v firmi Carrera Optyl se je v zadnjih mesecih znatno povečal, saj smo pristopili k projektu izdelave brizgalnih orodij v obsegu in kvaliteti, ki predstavljata velik izziv in odgovornost. Zaradi vse večjega obsega na obeh področjih ni bilo možno sprotno reševanje vseh nastalih obveznosti in problemov. Tukaj so še potovanja v Ljubljano, v druge občine, delo v odborih, komisijah, ogledi terena, protokolarne zadeve... Realno sem ocenil, da ima nadaljevanje takega dela negativne posledice za delovno mesto in delo za občino, pa tudi zame samega.

V začetku meseca aprila sem na vodstvo firme Carrera Optyl vložil prošnjo za mirovanje delovnega razmerja, ki mi je bila pozitivno rešena. Dogovorili smo se, da bom v delovnem razmerju aktiven do 1. 6. 2008. S tem se mi je odprla možnost, da funkcijo župana opravljam s polnim delovnim časom. Predvsem pa se je odprla možnost, da se vsakodnevne naloge izvajajo redno, predvsem pa bolj natančno.

Najpomembnejša je gotovo finančna perspektiva 2007 – 2013, ki je ponujena občinam, le izkoristiti jo moramo znati. Seveda v okviru svojih finančnih zmožnosti.

Upam, da boste mojo odločitev sprejeli z razumevanjem, saj temelji na boljšem in bolj učinkovitem delu v dobro naše občine in vseh občanov in občanov.

Pridobivanje dodatnih sredstev na razpisih:

Da smo na področju pridobivanja dodatnih sredstev bili zelo uspešni, kaže podatek, da smo v letu 2008 pridobili 1.440.000 EUR, kar predstavlja več kot celoten enoletni proračun naše občine. Uspešno pridobljeni projekti so naslednji:

- Rekonstrukcija in adaptacija osnovne šole – 941.000 EUR – delež Ministrstva za šolstvo in šport
- »Južna meja« - cesta Šalovci – 171.000 EUR – delež evropskih in sredstev Službe vlade za lokalno samoupravo in regionalni razvoj (projekt bo izveden v letu 2008)
- »Regionalna razvojna sredstva« - cesta Vitan-Šalovci-Loperšice – 314.000 EUR – delež evropskih sredstev in sredstev Službe vlade

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

za lokalno samoupravo in regionalni razvoj (projekt bomo izvajali v letu 2009)

- »Nabava stolov in ozvočenja za Sokolano« – 13.500 EUR – delež Ministrstva za kulturo.

Z delom in aktivnostmi na številnih razpisih bomo nadaljevali, saj se zavedamo, da je to edina možnost za izvedbo nekaterih, predvsem večjih projektov. Priprava razpisov je vsekakor zahtevna, potrebna je velika strokovnost, zato moram izreči pohvalo za vse opravljeno delo celotni občinski upravi, ki je, v primerjavi z ostalimi občinami zelo majhna, vendar zelo učinkovita. Ne smemo pa zanemariti lastne udeležbe pri prijavljenih projektih. Ta pa je neposredno vezana na omejene finančne zmožnosti. Zelo pomembna je tudi podpora prijavljenih projektov na resornih ministrstvih. Višina pridobljenih sredstev kaže tudi tukaj na prizadevnost in uspešnost.

Sprejete finančne pomoči in ugodnosti v občini:

Občina Središče ob Dravi je s sprejetimi odloki in pravilniki omogočila finančne pomoči in ugodnosti:

- sofinanciranje prevozov za vse srednješolce v višini 140 EUR na dijaka
- dotacije ob rojstvu otrok – 1. otrok 300 EUR, 2. otrok 400 EUR, 3. otrok in vsak naslednji 500 EUR
- odlok o plačilu komunalnega prispevka – ugodnosti in olajšave:
 1. oprostitev plačila za investitorje, ki gradijo neprofitna stanovanja
 2. popust za mlade družine – 70%
 3. investitorji, ki v naši občini prijavljajo stalno prebivališče – 50% popusta
 4. investitorji, ki se prvič priključujejo na javno vodovodno omrežje in kanalizacijo – 20% popusta
 5. investitorji v industrijske in obrtne objekte, ki prinašajo nova delovna mesta, bodo obravnavani posamezno in bodo lahko delno ali v celoti oproščeni komunalnega prispevka
- sofinanciranje društev na področju športa, kulture in turizma – 15 društev – 25.000 EUR
- sofinanciranje cepljenja proti raku na materničnem vratu – deklice v 9. razredu – občina sofinancira 2/3 sredstev oz. 260 EUR na osebo
- razpis za podporo kmetijstvu – nepovratna sredstva – v letu 2008 v višini 21.000 EUR
- razpis štipendij v šolskem letu 2008/2009 – razpisanih bo 4 do 6 štipendij
- sofinanciranje osebne asistentke invalidu v višini 1.500 EUR

Poročilo o rekonstrukciji in adaptaciji osnovne šole:

V mesecu juliju smo z Ministrstva za šolstvo in šport prejeli potrjen Investicijski program, po katerem nam ministrstvo prizna 941.000 EUR sofinanciranja za obnovo šole, oz. 50 % upravičenih stroškov po predloženih računih. Že v mesecu maju smo na portalu Javnih naročil izvedli javni razpis za izvajalca gradbeno obrtniških del. Na javnem razpisu je bilo med sedmimi ponudniki kot najbolj ugodno, izbrano podjetje IGD Holermuos iz Ormoža. Vrednost podpisane pogodbe je 1.116.000 EUR. S pripravljalnimi deli in pripravo gradbišča smo pričeli takoj po koncu šolskega leta, nakar so sledila dela I. faze rekonstrukcije, ki intenzivno potekajo v mesecu avgustu in septembru. Vsa dela in izvedba se usklajujejo na tedenskih sestankih, kjer so prisotni predstavniki občine, šole, izvajalca del in gradbenega nadzora. Planiramo, da bi vsa gradbena in obrtniška dela zaključili do konca meseca novembra, v mesecu decembru pa bi sledila montaža kuhinje in opreme. Pri opremljanju kuhinje in opremljanju šole smo izvedli dva ločena razpisa, da bi po zaključenih gradbenih in obrtniških delih pravočasno zagotovili opremljanje. Cilj je, da bo najprej obnovljen in opremljen celotni stari del šole s povezovalnim delom, južni del šole pa bo prenovljen najpozneje do 1. septembra 2009.

»SREDICA«

»SREDICA« je kot potica,
bogato popisana je vsa,
kaj se dela, kaj se dogaja,
kakšna je naša nova občina.

Smo nova občina postali,
izvolili si župana smo,
dovolj glasov smo mu dali,
zaupali mu vodstvo vso.

Ob sebi pridna ima dekleta,
ki bodo mu pomagale,
za boljše delo in nasvete,
pa vpraša tudi svetnike.

Če moraš kaj si urediti,
če rabiš kakšen dokument,
podaj v občinsko ti se hišo,
prav lepo boš tam sprejet.

Ne išči nemogočih pa stvari,
v komaj nastali občini.
Da prej boš rešil probleme si,
boš moral tudi sam pomagati.

Mnoge stvari prej niso bile znane,
dokler v »SREDICO« niso bile zapisane,
zdaj zremo vse, kar se godi
v naši mladi občini.

Zato potrudi se, krajan ti vrli,
pa napiši kaj v »SREDICO« tudi ti,
tako bo lažje občinsko vodstvo
pomagalo probleme rešiti.

Alojzija Lukner

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si, lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do 20. novembra 2008. Le-ta bo izšla pred božično-novoletnimi prazniki, zato vabimo vse zainteresirane k objavi svojih oglasov in prazničnih voščil.

Vsem avtorjem prispevkov se iskreno zahvaljujemo in si želimo uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje, hkrati pa pozivamo vsa društva in organizacije, da sproti pripravite in posredujete prispevke o aktivnostih, ki jih izvajate. Zaradi nepravočasnega odziva v dogovorjenem roku za pošiljanje člankov, se izdaja glasila po nepotrebem zavleče. Uredniški odbor tako dobi večino prispevkov po posredovanju.

Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoj tekst, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke, ki so poslali pravilna gesla, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Nagrado – fotografiranje za osebne dokumente pri Foto Lazar – je z žrebanjem dobila Marija Cafuta, Spodnji Velovlek 48, 2250 Ptuj.

Na vprašanje v »Ekološkem kotičku« o lokaciji nedovoljenega odlagališča smeti je pravilno odgovoril Luka Šavora, Šinkova 4, 2277 Središče ob Dravi. Knjižno nagrado naj prevzame v tajnistvu Občine Središče ob Dravi, Trg talcev 4.

Anita Kosec

MED NAMI ŽIVIMO

ZDRAVNICA, KI ZDRAVI S SRCEM IN JE USPEŠNA ŠPORTNICA

Vesno Mele pozna večina ljudi kot zdravnico, tako splošne medicine kot tudi specialistko medicine dela, prometa in športa. Bila je direktorica zdravstvenega doma v Ormožu, kmalu pa bo minilo prvo leto, odkar dela kot koncesionarka. Zase pravi, da je Srjanka z dušo in telesom, da je vztrajna in trmasta. Prav zato je pri svojem delu tako uspešna.

Zdravniško kariero združuje Vesna Mele tudi z uspešno športno potjo, na kateri je zbrala na različnih tekmovanjih že več kot 300 medalj. Z julijskega svetovnega zdravniškega prvenstva, ki je potekalo v nemškem Garmisch Partenkirchnu, se je ponovno vrnila domov s tremi zlatimi medaljami.

Kako ste se odločili za medicino?

V. Mele: Moja mama je bila matematik, tudi sama sem se veliko ukvarjala z matematiko, hodila sem celo na tekmovanja. Kasneje sem spoznala, da imam zelo rada ljudi, da jim želim pomagati, zato sem se odločila za študij medicine. Veste, ko se za nekaj odločim, potem sem vztrajna in trmasta, zato zadeve tudi dokončam. Za medicino sem naredila sprejemne izpite v Ljubljani in v Zagrebu. Odločila sem se za študij v Ljubljani. Bila sem čisto normalna študentka z veliko hobiji. V času študija sem delala kot čistilka v tovarni, bila sem tajnica, v šoli sem vodila fotografski krožek. Denar sem prihranila, da sem si kupila motor.

S tem motorjem ste šli tudi na dopust...

V. Mele: Z možem, ki takrat še ni bil mož, sva se odpravila iz Središča v Budimpešto, nato v Bratislavo, za konec še na Dunaj. Bilo je super. Avtomobili so bili v tistih časih izjemno dragi in redki. Z motorji je bilo drugače. Bili so cenovno dosegljivi, imajo pa tudi lastnosti, ki so mi všeč. Imajo odlične pospeške, sama pa imam rada hitrost in adrenalin. Ko se je družina povečala, sva z možem motor zamenjala za avtomobil. Dojenčka namreč težko vozimo na motorju.

Družina se je povečala, imate tri otroke. Kako ste usklajevali družino, delo in nenazadnje šport, s katerim se intenzivno ukvarjate in hodite na tekmovanja?

V. Mele: Morate vedeti, da sem se s tekmovalnim športom začela ukvarjati, ko so otroci zrasli. Ko so bili manjši, nisem tekmovala. Šli smo sicer kdaj na kakšno veselico, kjer sem se preizkusila v strelškem tekmovanju, vendar to ni bilo pravo ukvarjanje s tekmovalnim športom. Je pa res, da brez pomoči moža, ki je skrbel tudi za gospodinjstva opravila in kuhanje, in mame, vsega ne bi zmogla. Moja služba je tesno povezana z dežurstvi. Ko sem prišla v zdravstveni dom, smo bili trije, štirje zdravniki, kar je pomenilo, da sem bila dežurna tudi do desetkrat na mesec.

Šport vas spremlja celo življenje...

V. Mele: Res je. Že v osnovni šoli sem igrala roket, bila sem vratarka. Naša ekipa osnovne šole Središče je bila prva v takratni občini Ormož. V gimnaziji sem se ukvarjala z atletiko, suvala sem kroglo. Nastopila sem celo na republiškem srednješolskem prvenstvu. Tudi roket in košarko sem trenirala. Vendar so me zmeraj ustavile kakšne poškodbe. Imeli smo tudi strelski krožek, tako da sem tudi streljala. Ko sem bila na fakulteti, sem igrala tenis in namizni tenis, pa tudi plaval sem. Strelstvo sem začela trenirati s serijsko puško v Strelskem društvu Tovarne sladkorja Ormož potem, ko sem leta 1989 naredila specialistični izpit. Na prvem državnem prvenstvu v samostojni Sloveniji leta 1991 sem z malim kalibrom osvojila tretje mesto. Že pred tem pa smo bile članice ekipno, mislim, da leta 1989, ekipne republiške prvakinje z malim kalibrom.

Tekmujete tako z malokalibrskim orožjem kot z zračnim. Veliko medalj se je nabralo v teh letih, veste koliko?

V. Mele: Točnega števila ne vem. Sin Miha mi je sicer uredil in sortirjal medalje, nazadnje lani spomladi, ko jih je bilo 285. Vendar vedno prihajajo nove. Lahko povem samo, da jih je več kot tristo. Med tistimi, ki so mi najbolj pri srcu, je prav prej omenjena s prvega državnega prvenstva v samostojni državi in tista, ki sem jo dobila, ko sem prvič nastopila na zdravniškem svetovnem prvenstvu z malim kalibrom in zmagala v absolutni konkurenci. Takrat sploh še nisem imela svoje puške. Posodil mi jo je avstrijski kolega. Tudi na treninge sem hodila v Avstrijo. Sicer pa ima vsaka medalja svojo zgodbo in vsaka mi je po svoje pri srcu.

Tudi letos ste se s svetovnega zdravniškega prvenstva iz nemškega Garmisch Partenkirchna vrnili s tremi zlatimi medaljami...

V. Mele: Organizatorji so pripravili letos 22 disciplin, v katerih je nastopilo čez dva tisoč športnikov. V svojem prvem nastopu sem z malokalibrsko puško v disciplini 60 strelav leže za več kot sto krogov premagala vse nasprotnice. Tekmovanje je potekalo zunaj v izjemno slabih vremenskih pogojih: bilo je mrzlo, vetrovno in lilo je kot iz škafa, vendar sem s 375 krogi dosegla drugi rezultat v absolutni konkurenci. S tem pa sem bila izjemno zadovoljna. Naslednji dan sem zmagala tudi z zračno puško. Gre za tekmovanje, ki poteka na 10 metrov na zaprtem strelišču. Dosegla sem 367 krogov in s tem izboljšala rezultat izpred štirih let, ko je prvenstvo potekalo tudi v Garmischu, kar so mi organizatorji takoj povedali. Ta izid je bil najboljši v absolutni konkurenci.

V tretjem nastopu sem osvojila še tretjo zlato medaljo, tokrat z zračno pištolo, ki je moje »najslabše« orožje. Dosegla sem 338 krogov, kar je bil četrti rezultat v absolutni konkurenci.

Na prvenstvu sem nastopila tudi v namiznem tenisu, kjer sem osvojila peto mesto. Skupno sem na svetovnih zdravniških prven-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

stvih osvojila 23 medalj, od tega 21 zlatih in 2 srebrni. Na državnih prvenstvih Slovenije pa sem osvojila 13 medalj: 1 zlato, 4 srebrne in 8 bronastih.

Na olimpijskih igrah v Pekingu smo se veselili odličnega nastopa in bronaste medalje našega odličnega strelca Rajmonda Debevca. Rajmond je vaš prijatelj, tudi pomaga vam pri treningih. Ste spremljali njegov nastop?

V. Mele: Bila sem dežurna. Rajmonda sem spremljala do šestega strela, nakar se je zgodila prometna nesreča in potrebna je bila zdravniška pomoč. Takrat je bil Rajmond na četrtem mestu in težko je bilo verjeti, da bo osvojil medaljo. Ko sem se vrnila, sem prišla ravno na podelitev medalj. Videla sem Rajmonda, Američana Emmons, ki je pred tem suvereno vodil, pa ni bilo nikjer. Seveda nisem vedela, kaj se je zgodilo. Kasneje me je poklical svak in mi razložil, kaj se je zgodilo. Sem si pa kasneje vsaj še trikrat ogledala posnetek tekme. Izjemno sem bila vesela Rajmondovega odličja.

Če se še malce vrneva k vašemu poklicu. Rekli ste, da svoj poklic opravljate z dušo.

V. Mele: Nekaj najlepšega je, da lahko pomagam ljudem. Zdravim s srcem, vendar vsega seveda ne morem ozdraviti, v nasprotnem primeru bi kakšen ostal živ za zmeraj (smeh). V vseh teh letih prakse sem videla in doživela veliko različnih stvari – lepih in manj lepih. Dogajajo se tudi izjemno težke situacije, ko človeka kar presune. Takrat je tudi težko razmišljati logično. Ko je kakšen človek težko bolan ali poškodovan, lahko to za seboj potegne cele tragedije, zraven so nemočni svojci, včasih je res hudo. ..., rad bi pomagal, pa vedno ne moreš.

Bili ste zaposleni v javnem zavodu zdravstveni dom Ormož, bili ste deset let tudi direktorica zavoda, sedaj ste že skoraj eno leto med koncesionarji. Lahko potegnete kakšne vzporednice, primerjave...

V. Mele: Delo je enako: skrbim za ljudi in jih zdravim. Je pa res, da so nekatere stvari preteklost. Časi javnih zavodov, kot so bili nekdanj, so minili. Smo člani EU, povsod po Evropi so tudi koncesionarji. Potrebno je najti primerno rešitev, pametno sodelovanje. Malo mi je težko. Prej, ko sem bila direktorica, sem imela možnost odločanja. Če bi bila zdravnica v splošni ambulanti, bi verjetno govorila drugače. Imela sem možnost, da sem svoje ideje uveljavljala. Ko sem prenehala biti direktorica, se mi je zgodilo to, kar ni prijetno. V bistvu imaš ideje, želiš nekaj narediti, pa ne moreš. S prehodom na koncesijo, lahko ponovno sama odločam o delu, nabavah, izobraževanju, o tem, v katero smer se bom razvijala. Tako se lahko udeležim določenih izobraževanj, za katere menim, da so dobra zame in posledično za moje paciente, kar prej nisem mogla. Menim tudi, da bi se moralo vodstvo javnih zavodov zavedati, da so se stvari spremenile, pa poskusiti najti dobro sodelovanje, brez nasprotovanja. Gre namreč za dve obliki zdravstva, ki lahko gresta skupaj, seveda, če je takšna želja na obeh straneh. V javnih zavodih je preveč nezdravstvenega spremljevalnega kadra, kajti javni zavodi so prisiljeni, da opravljajo ogromno administrativnih zadev, kar zasebnikom koncesionarjem ni potrebno. Javni zavodi so tako včasih obremenjeni z nepotrebni stvarmi, za katere ne vidim pravega smotra ali rezultata. Težave so tudi v javnih razpisih. Res je, da so pregledni, da se vidi poraba sredstev, vendar podražijo zadeve. Naj samo spomnim na nakup reševalnega vozila, ki bi ga brez javnega razpisa dobili bistveno ceneje. Pa tudi dobavni roki se podaljšajo. Opazila sem tudi, da se na javnih razpisih prodajalci

dogovorijo in dvignejo cene, zato se porabi bistveno več denarja, kot bi se ga lahko. Drugače pa še naprej delam po pogodbi z zdravstveno zavarovalnico, enako kot sem delala pred prehodom med koncesionarje. Enako dela tudi javni zavod. Ker smo koncesionarji »obsojeni« na to hišo (v kolikor ne bi ostali v zdravstvenem domu, ne bi dobili koncesij), ne vidim bistvene razlike.

Bili ste kandidatka za državni svet, se vidite kdaj v prihodnosti tudi na političnem parketu, morda v državnem zboru?

V. Mele: Med državnim svetom in državnim zborom je ogromna razlika. Ne bi rada obesila medicine na klin in se povsem spustila v politiko.

Kje se vidite čez nekaj let?

V. Mele: Ko bom imela več časa, bom veliko brala. Veste, zelo rada berem, vendar sedaj ne utegnem toliko, kot bi želela. Še vedno pa se bom posvečala stvarim, ki me veselijo že sedaj: dobrim tekam in zmagam, ostala bom seveda zvesta športu, maksimalno pa se bom posvetila tudi družini in tistim, ki jih imam rada.

Andreja Šut, mentorica debatnega kluba

»Teden otroka« malo drugače

V letu 2008 se Teden otroka prične v ponedeljek, 6. oktobra, in traja do konca tedna. Tema je: NEKOGA MORAŠ IMETI RAD.

Že ob koncu prejšnjega šolskega leta smo z učenci, ki aktivno delujejo pri debatnem klubu, razmišljali, kaj ponuditi otrokom naše šole v tem tednu. Izkazalo se je, da pregovor »več glav več ve« res drži. Učenci so kar nizali ideje, kaj bi radi počeli, kaj se njim zdi zanimivo in pri čem so pripravljeni sodelovati. Tako smo nepregledno množico idej malo organizirali, pretehtali, kaj je v naši moči, da bi res organizirali, in nastal je naslednji projekt:

V Tednu otroka se bodo na šoli vsak dan odvijale različne delavnice. Tako bomo pod mentorstvom učencev in zunanjih sodelavcev organizirali:

plesne delavnice (različne zvrsti), aktivno doživljanje narave (jahanje konjev, kolesarjenje, družabne igre v naravi), nogomet malo drugače (igrale bodo deklice, dečki pa bodo navijači z lastno izvirno koreografijo), umetniško delavnico (risanje, fotografiranje, izdelovanje nakita, ličenje in zaključek s kič zabavo).

Višek vsega pa bo zadnji večer. Imeli bomo zaključno prireditev, na kateri se bodo predstavile posamezne delavnice in sledila bo prava modna revija.

Komu je vse to namenjeno? Otrokom, starim od drugega do šestnajstega leta, od blizu in daleč. Pristrčno vabljeni so tudi otroci iz sosednjih občin, iz Ormoža in Svetega Tomaža, pri Ormožu. Seveda so zraven vseh malčkov vabljeni tudi starši, ki jih bodo lahko opazovali in vzpodbujali pri res zanimivih aktivnostih.

Zakaj vse to? Ker smo prepričani, da če se hočemo imeti radi, se moramo videti, se spoznavati, se moramo biti sposobni drug z drugim družiti, se drug od drugega učiti.

Vsem otrokom želim, da preživijo ta svoj teden v duhu letošnje teme: NEKOGA MORAŠ IMETI RAD. Želim vam, da bi imeli sami sebe radi, da bi vas drugi imeli radi, vi pa tudi druge.

ZVONKU MERKOCIJU V SPOMIN

4. 4. 1933 – 9. 9. 2008

*V srcih kljuva bolečina, ki jo odhod povzroča tvoj,
v njej prisotna je tišina, ki zdaj ostaja za teboj ...*

Smrt bližnjega, ki je bil dolga leta člen našega vsakdana, nas vedno prizadene. Če pa se to zgodi nepričakovano, nenadoma, sredi življenjskega utripa, nas še bolj presune ... Tako je bilo tudi tokrat, ko se je bliskovito razširila med nami vest o nenadni smrti našega poklicnega kolega Zvonka Merkocija.

Tovariš Merkoci je bil rojen 1933. leta v družini trgovca in gostilničarja v bližini Zlatar Bistrice v Hrvaškem Zagorju. Njegovo otroštvo sta zaznamovala druga svetovna vojna in razburkani povojni čas, ko jim je v zaporu v Novi Gradiški umrl oče. Skrb za njegovo šolanje je prevzel stric. Postal je predmetni učitelj za biologijo, kemijo in fiziko.

Na nekem srečanju srediških učiteljev s prijateljskimi učiteljskimi zbori na Hrvaškem je spoznal svojo zvesto življenjsko sopotnico Zinko, profesorico slovenskega jezika v Središču. Rodil se jima je sin Tonček, po smrti Zinkine sestre pa se je njihova družina povečala še za enega člana – s še ne štiri leta starim Stankom. Zvonko mu je z največjo ljubeznijo in odgovornostjo nadomeščal hudo izgubo. S tem je pokazal, da je bil res dober in velik človek.

Treba je povedati, da se je tovariš Zvonko zaposlil takoj po poroki na naši šoli, kjer je poučeval poleg svojih predmetov – zaradi majhnosti šole – še marsikaj drugega. V začetku službovanja je moral premagovati precejšnje težave z jezikom. Trudil se jih je s pomočjo družice odpraviti, a nikoli ni mogel in pravzaprav ni želel zatajiti svoje simpatične zagorske pristnosti.

Svoje delo je opravljal izredno predano in požrtvovalno. Zanj se je neprestano dodatno izobraževal in si širil obzorja. Samostojno je izdeloval razna učila in učne pripomočke za pouk. Marsikdo se ga še gotovo spominja kot zavzetega mentorja nekaterih krožkov in po nekaj nepozabnih razstavah ob krajevnem prazniku.

Zelo rad je vrtnaril, mnogi nekdanji učenci se še spominjajo, kako so vzgajali sadike, ko jih je navduševal za vrtnarjenje. Poučeval je nazorno, zato je pritegnil učence, da so mu pogosto prinašali razne živali, ki so jih v učilnici podrobno proučili.

Bil je velik ljubitelj narave, zato ni čudno, da je tako rad zahajal k Dravi in kot strasten gobar tudi v gozd. Bil je učitelj praktik, ki je znal približati zakonitosti narave slehernemu učencu. Skrbel je za to, da bi vse, kar nas obdaja, otroci vzljubili, razumeli in skrbno čuvali naprej.

Ko mu je začelo kasneje pešati zdravje, se je leta 1986 invalidsko upokojil. A ker je naravo neskončno spoštoval, je iz nje črpal močno pozitivno energijo, ki mu je omogočala premagovati vsakdanje bolezenske težave in ohraniti vedro naravo.

V družbi je bil preprost, zgovoren, zabaven ... Tak je ostal vse do poslednjega trenutka svojega življenja, ko je v skupini srediških upokojevcov v Poreču trosil dobro voljo in smeh, hudomušnost in iskrivost - vse do svojega nena dnega, nepričakovanega slovesa.

Nekdanji sodelavci ga bomo ohranili v spominu kot poštenega in predanega pedagoga.

Kolektiv Osnovne šole Središče ob Dravi

Franc Krnjak

Ob njegovih 100-letnici smrti

DR. IVAN DEČKO

Letos se bomo v Središču ob Dravi spomnili stoletnice smrti velikega Središčana, predvsem pa borca za slovenstvo in vodjo štajerskih Slovencev v Celju, dr. Ivana Dečka.

Dr. Dečko, rojen na Bregu v Središču ob Dravi, je bil po poklicu odvetnik. Vse življenje, strokovno in politično, pa je deloval v Celju. Kot trden liberallec je bil neomajen zagovornik slovenstva in slovenskega človeka, predvsem pa slovenskega jezika. Dr. Dečko je prvi v štajerskem deželnem zboru vložil interpelacijo v slovenskem jeziku, ko se še nikomur ni sanjalo, da ima ta »konjušarski« jeziki toliko etimoloških bogastev. Prav tako je leta 1887 dosegel prvi slovenski vpis v zemljiško knjigo. Bil je trden sodelavec celjske Domovine in drugih časopisov. Zavzemal se je za dijaštvo, vajence in obrtniško. Skratka bil je človek, ki mu niso dali zaman imena vodja štajerskih Slovencev. Celje se mu je oddolžilo z dvema poimenovanjima svojih cest – Stara Dečkova cesta in Dečkova cesta.

Dr. Dečko je pokopan na starem (slovenskem) celjskem pokopališču, ki žalostno propada, ob tem pa mu pomagajo okoliške vandalske skupine. Zgodovinski društvi iz Ormoža in Celja bosta zopet pripravili skupni projekt. Obeležili bosta spominna dr. Dečka in skušali na znanstveni podlagi dokazati njegovo delovanje.

Predvidoma v soboto, 22. novembra 2008, bo v Središču osrednja prireditelja. Na njegovi rojstni hiši bo odkrita spominska plošča. Nato bo sledil znanstveni simpozij, na katerem bodo sodelovali eminentni strokovnjaki in poznavalci Dečkovega delovanja.

Vodja simpozija bo dr. prof. Janez Cvirn, eminenca mlajših slovenskih zgodovinarjev, in prav tako imenitni referenti, kot so: izr. prof. dr. Stane Granda, dr. Jelka Melik Granda, dr. Brane Goropevšek, dr. Andrej Studen, mag. Bojan Čas, dr. Ivan Rihtarič, dr. Bojan Cvefkar, dr. Filip Čuček, Zdenka Kresnik, prof., in še kdo.

Tako bomo skupaj s celjskim Zgodovinskim društvom skušali po stotih letih osvetliti Dečkovo delovanje in napor za ohranjanje slovenstva. Prav gotovo smo Središčani lahko upravičeno ponosni na velikega Slovenca, za katerega pa v Središču in okolici ve malokdo, kljub temu da je Dečko vse svoje življenje obdržal tesne stike s svojim rojstnim krajem.

Zato ste že sedaj vabljeni na odkritje spominske plošče in znanstveni simpozij.

Jasna Munda, predsednica Odbora za družbene dejavnosti

Dokumentiranje umetniških del

Na priporočilo Ministrstva za kulturo bomo v naši občini izvedli dokumentiranje spomenikov, obeležij, umetniških del, napisnih plošč ipd., ki se nahajajo v javnih prostorih in na prostem. To je potrebno storiti zaradi lažjega iskanja, ocene škode in morebitne rekonstrukcije, če bi prišlo do uničenj ali kraje le teh.

Na pobudo Ministrstva za kulturo pa priporočamo občanom, da tudi sami dokumentirate umetnine v zasebni lasti in dokumentacijo skrbno hranite pri sebi. Dokumentirajte predvsem tiste predmete kulturne dediščine, ki so izpostavljeni možni odtujitvi zaradi kraje, poškodbam ... V takih primerih sta prijava kraje in čim natančnejši opis predmeta bistvenega pomena.

Opis predmeta kulturne dediščine naj vključuje, če je to le mogoče, naslednje podatke, ki jih predvideva mednarodni standard object ID:

- Fotografija je bistvenega pomena. Če je predmet večdimenzionalen, naj bo fotografiran z vseh bistvenih strani. Fotografija mora biti jasna. Priporočljivo je dodatno fotografirati posebnosti, npr. podpis, označbe, poškodbe.
- Vrsta predmeta, npr. slika, kip, omara, vrč.
- Material in tehnika, npr. olje/platno, les, uliti bron, intarzija iz biserne matice ...
- Mere navajajte v centimetrih, težo pa v gramih. Navedite tudi, na katero dimenzijo se mera nanaša (višina, dolžina, obseg).
- Napisi in označbe: navedite kakršne koli identifikacijske označbe, številke, inventarne številke, podpis, napis, posvetilo, žig.
- Naslov navedite, če je znan in se lahko identificira, npr. Krik.
- Motiv: npr. pokrajina, tihožitje s sadjem in vrčem, žena z otrokom.
- Datum ali obdobje: navedite najbolj znani natančni podatek, npr. 1846, prva polovica 18. st., srednji neolitik.
- Avtor: lahko je posameznik, npr. Ivan Grohar, delavnica, npr. Naglas ali skupina, npr. Irwin.
- Kratak opis lahko vključuje dodatne informacije, ki pomagajo identificirati predmet, npr. barva, oblika.

Vsem, ki boste dokumentirali po navedenem standardu, Ministrstvo za kulturo priporoča, da opisu dodate kratko zgodovino predmeta, npr. sliko je avtor podaril očetu, ura je bila leta 1989 kupljena na dražbi v Celovcu.

Več informacij o standardu najdete na spletni strani www.object-id.com, o dokumentiranju umetniških del pa na spletni strani Ministrstva za kulturo www.mk.gov.si.

Jurij Dogša

Jahanje po naši občini

Konjeniško društvo Središče ob Dravi je v počastitev dneva državnosti, 25. junija, in za svojo predstavitev organiziralo prvo večjo prireditve, z imenom »Jahanje po naši občini«.

Konjeniki in vozniki vozov smo se zbrali na praznični dan ob 9. uri pri cerkvi in spomeniku na Grabah. Po okrepčilu in pozdravu udeležencev smo se dogovorili o poteku jahalne poti in o načinu jahanja. To je bilo nujno potrebno, saj se je jahanja udeležilo 16 jahačev in dva voznika vozov, konji in jahači pa so bili različnega znanja in sposobnosti. Veliko pozornosti smo posvetili varnosti jahačev in konjev. Vodja jahanja je bil kdo drug kot naš najbolj izkušeni jahač - Božo Borko.

Utrinek z jahanja po naši občini

V prelepem vremenu nas je pot vodila skozi vse kraje naše lepe občine. Z Grab čez Trate v center Središča, kjer je že bil prvi postanek za osvežitev s sladoledom v slaščičarni »Pri Rupertu«. Nadaljevali smo proti Godenincem, kjer smo ob nogometnem igrišču postali in se osvežili. Zatem nas je pot vodila v Šalovce, kjer smo v zavetju debele gozdne sence, za hišo gospoda Plavca, ki nas je prijazno postregel s svojim izvrstnim domačim likerjem, opravili malico in odpočili konje. V Šalovcih smo se za krajši čas zaustavili tudi pri prijazni družini Kunstovega Tončka. Pa spet dobra postrežba! Čez Koračice smo prijahali v Obrež in pot nadaljevali po »Jojšju« proti naši prelepi Dravi. Poseben užitek za konje in jahače je bilo jahanje po plitvinah struge, ki so za tovrstno jahanje edinstvene. Kljub temu da je bila reka takrat precej kalna zaradi obilnega dežja prejšnji dan, smo tako jahači kot konji uživali v vodi, tako da so se nekateri jahači tudi korajžno okopali.

Za nami je bilo pet ur jahanja. Skozi Grabe nas je pot pripeljala do Keleminovega travnika ob gozdu, kjer smo ob dobri jedachi in pijači nadaljevali družabno srečanje.

Na družabnem srečanju je bila priložnost, da so mnogi, predvsem pa otroci, pod nadzorom mogoče prvič zajahali konja. Naši člani so prijazno in strpno vodili konje in izpolnili želje vsem udeležencem, ki so želeli jahati. Zbrane so prijeto zabavali muzikanti domače skupine Asparagus. Srečanje je zelo uspelo. Ob razhajanju smo že kovali načrte novih srečanj, zagotovo pa bodo »naša jahanja« na dan državnosti postala tradicionalna.

Hvala vsem, ki ste nam na poti voščili lepo besedo, nas pogostili ali nas pospremili s prijaznim nasmehom. Potrdilo se je naše prepričanje, da imajo ljudje v naši občini konje zelo radi. Posebna zahvala in priznanje naši ekipi, ki nas je ves čas spremljala, za logistično podporo, in je tudi vzorno poskrbela za vso organizacijo postrežbe

na prireditvenem prostoru. To so bili naši člani: Miha, Irena, Toni, Jelka, Đurđa, Zdravko in drugi.

Zagotovo bo naše društvo pripravilo še veliko konjeniških prireditev in poskušalo popestriti življenje in tudi turistično ponudbo našega kraja.

Novice iz dela Konjeniškega društva Središče :

Naši člani so se s konji 9. 8. 2008 udeležili proslave ob 140. letnici 1. slovenskega tabora v Ljutomeru. Konjeniški klub Ljutomer je priredil velike kasaške dirke, mi pa smo s svojo prisotnostjo popestrili parado in pripravili razne igre (alko, preskakovanje čez ovire in dirko s kočijami). Prireditve smo se udeležili v sodelovanju s Prleškim konjeniškim društvom, s katerim odlično sodelujemo.

Ob tej priložnosti čestitamo našim trem članom: Karmen Krajnc, Božo Borko in Urošu Plojerju, za odlične uvrstitve na galopskih dirkah v Veliki Nedelji.

V soboto, 6. 9. 2008, sta se naša člana Milica in Božo Borko s konjema Arabelom in Princem udeležila vzdržljivostne dirke (Endurance) na 40 kilometrov dolgi progi (2 x 20 km) v Strugah pri Kočevju. Dirko je organiziralo Konjeniško društvo Struge.

Božo je zasedel prvo mesto, Milica pa drugo. Še en dokaz, kako dobre jahače in konje imamo v našem društvu!

ISKRENO ČESTITAMO!

Božo in Milica pred dirko v Strugah

POVABILO TURISTIČNIM PONUDNIKOM V OBČINI SREDIŠČE OB DRAVI

Turistično društvo Središče ob Dravi pripravlja zloženko s predstavitev občine. Uredniški odbor je sklenil, da bo priloga zloženke tudi ponudba naših občanov na področju turizma in storitev, ki jih uporabljajo turisti. Prosimo vse zainteresirane ponudnike, da svojo predstavitev pošljejo na elektronski naslov:

milena.milosavljevic@sredisce-ob-dravi ali
obcina.sredisce-ob-dravi@siol.si

Zloženka bo bogato ilustrirana, vsebovala pa bo tudi karto, kjer bo mogoče označiti lokacijo posameznih ponudnikov.

Miro Mele

Teodor Zorko

Aktivnosti gasilskega društva Središče

Po majskih aktivnostih in nekako umirjenem utripu v gasilskem društvu se je začelo nepredvideno dogajanje. Načrtovali smo ureditev vrtno lope pri gasilskem domu in podpis listine prijateljstva med gasilskima društvoma Ruše in Središče.

7. junija je bil pred gasilskim domom pravi živ-žav, saj smo šli člani društva na izlet. Dobro vzdušje nas je prevzelo že po jutranji kavici. Vreme pa nam je tudi služilo – da nismo potrebovali dežnikov niti zaradi dežja niti zaradi prevelike sončne pripeke. Srečali smo se z gasilci iz Ruš v Rogaški Slatini. Z njimi smo obiskali gasilsko društvo Rogaška Slatina in gasilsko društvo Steklarna s poklicnim jedrom. Seveda nismo mogli zaobiti čudovitega kristala, ki ga neumorno proizvajajo in se z njim ponašajo v Steklarni Rogaška. Bili smo v proizvodni hali, kjer steklo oblikujejo, in v njihovi trgovini, kjer se ne moreš načuditi, kaj lahko naredijo pridne in delovne roke steklarjev. Proti koncu dneva smo desetletno prijateljsko sodelovanje z gasilskim društvom Ruše zapečatili in podpisali že dolgo načrtovano »Listino prijateljstva«.

20. junija smo se z obreškimi gasilci predstavili šolski mladini. Predstavljena je bila vsa tehnika, ki je v naših društvih. Predstavljeno je bilo tudi delo gasilca kot operativnega člana in delo gasilca na tekmovalnem področju. Predstavili smo se zato, da bi osnovnošolce pritegnili k delu v prostovoljnih gasilskih društvih Obrež in Središče. Ob tej priložnosti vabim in prosim, da bi starši navdušili svoje otroke za gasilca. Prepričani smo, da se bodo starši potrudili pripraviti otroke, da z nami sodelujejo v gasilskih vrstah. Veliko lepega bodo doživeli, veliko se bodo naučili in privzgojili jim bomo občutek za pomoč bližnjemu, ko je ta v stiski.

Načrtovana je bila tudi vrtna lopa za spravilo gasilskih pripomočkov za tekmovanje in klopi, ki pa bi lahko bila ob veselici tudi preurejena v šank. Pridobili smo soglasja, ki so ob tem potrebna in pričeli z izkopom zemlje ter betoniranjem temeljev, na katerem sedaj stoji lepa vrtna lopa. Ponosni smo nanjo, saj smo jo zgradili z lastnimi

rokami. Plačati smo morali le les in hrano. Nekaj lesa za stebre nam je podarilo Lovsko društvo Središče, ki ga je zastoj razrezal Branko Rakuša iz Obreža. Seveda ni šlo tako hitro in gladko, veliko truda in popoldanskih ur smo porabili za ta lep objekt.

Šank smo »krstili« na veselici, kjer so nam zaigrale »Vesele Štajerke«. Seveda, kot je to že »v navadi«, nam je tudi tokrat zagodlo vreme, a smo veselico vseeno spravili pod streho. Malo bolj mrzlo je bilo, tako da ni ravno preveč »tekla« pijača po grlu, to se je poznalo pri inkasu, za občane pa je bilo pozitivno, saj niso imeli problemov s »policajki« na cesti.

Pa šalo na stran. Vse pa le ni bilo tako veselo. Že v začetku sem napisal, da tudi nas kdaj pa kdaj kaj preseneti. Ko posredujemo, pa moramo delo izvesti dobro in kvalitetno.

29. maja zvečer nas je prosila za pomoč pri dimniškem požaru gospa Anica Ivančič iz Godenincev 16, to je na »marofu«, sedaj stara gozdarska kočica. Pri takšnem požaru je potrebna gasilska straža in seveda nadzor, da se zaradi povečane temperature ogenj ne razširi kam drugam.

17. junija zvečer pa je po kratkem neurju razkrilo del strehe na novi carinarnici na mejnem prehodu Središče ob Dravi. Streho smo prekrili s cerado, tako da ni voda prodrla v notranjost objekta, kjer imajo poslovne prostore.

1. avgusta je mimovozeči občan opazil dim iz garaže v hiši pri Mirku Baumanu na Kolodvorski cesti. Na njegovo in našo srečo je bil požar v začetni fazi, tako da smo s hitrim posredovanjem obvarovali celoten objekt. V garaži je zgorel štirikolesnik, del avtomobila in nekaj opreme. Na intervenciji so bili tudi gasilci iz Obreža, saj center za alarmiranje alarmira ob požarih obe društvi hkrati. Opazovanje ter pravočasno in pravilno obveščanje, kaj se dogaja v naši okolici, je zelo pomembno.

16. avgusta ob enih so zatulile sirene po vsej severovzhodni Štajerski. Strašno in veliko neurje z ogromno toče! Odkrivalo in luknjalo je strehe kot »za stavo«. Nekaj tisoč objektov je bilo pri tem poškodovanih,

ljudje so ostali brez strehe nad glavo, nekaterim je teklo v stanovanja, nastal je kaos klincev na pomoč in sporočanja gasilskih ekip s terena. Naše društvo je bilo v pripravljenosti za posredovanje ob kakšnih intervencijah v naši občini in v občini Ormož. Dežurali smo v gasilskem domu. Druga društva so na širšem ptujskem in tomaževskem območju pomagala občanom ves teden pri prekrivanju streh in prekrivanju le-teh s folijo.

Še nismo pozabili te velike naravne nesreče, že je močnejše zapihalo v Središču ob Dravi. 23. avgusta popoldne je močnejši sunek vetra poškodoval in odkril del ostrejšja na Bregu pri Rudolfu Kiklu in nasproti njemu zlomil še zadnjo vejo na zaščiteni, čez 250 let stari lipi. Povedali so, da jo je zasadil pradedek gospoda Borisa Kočevarja na takratni Kočevarjevi domačiji. Ker je ogromna veja padla na cestišče, smo jo razrezali in cestišče očistili. Od lipe je sedaj ostalo le deblo. Še upamo, da bo iz njega pognalo novo vejevje, ki bo še naprej krasilo Breg in dajalo v okolico hladno senco in sladokuscem cvetje za okusen lipov čaj. Prekrili smo tudi poškodovano streho z novo opeko. Ob vračanju v gasilski dom smo naleteli na polomljene veje javora pri Osnovni šoli Središče, ki so padle na pločnik na Slovenski cesti. Tudi te veje smo razrezali in odstranili s pločnika.

Ker je vedno več naravnih ujm, kratkotrajnih sunkov vetra, pri katerih prihaja do velikih poškodb ostrejšij, nam je župan Jurij Borko nabavil folijo za hitro prekrivanje ostrejšij. Folijo smo dobili mi in gasilci Obreža. To je le kratkotrajna zaščita, a v času naliva, pomembna pomoč. Za primere takšnih nesreč je dobro, da tudi sami kaj naredimo že pred nesrečo, kot na primer: imamo na zalogi folijo velikosti svojega ostrejšja, da imamo nekaj lat na zalogi, nekaj strešne kritine za rezervo, dežne plašče, ročne svetilke, gumijaste škornje, telefonske številke dežurnega Elektra, Telekom, komunalnega podjetja, reševalne postaje, policije ... In seveda ne pozabite na številko 112, na kateri vas ob vsakem času čaka operater, ki bo sprejel vaš klic »Na pomoč!«

Jurij Dogša

Obnavljamo čebelarški dom na Grabah

V proračunu naše občine za leto 2008 je tudi obnova čebelarškega doma kot imenujemo krajani vaški dom na Grabah. Obnova bo - skupaj z ureditvijo okolice - stala približno 10.000 eurov. Na zgradbi bo obnovljena predvsem fasada, znotraj doma pa le toliko, da se bo izboljšala uporabnost. Dela bo opravilo Podjetje za pleskarska in zaključna gradbena dela Antona Dogše.

Dom bo služil vsem občanom, najbolj pa »Grablencom«, saj bomo v njem imeli poleg vseh volitev še sestanke vaškega odbora, Agrarne skupnosti Grabe, Čebelarškega društva Središče, in upamo, tudi grablenske zbornice občanov in pa razstave ob različnih priložnostih, ki jih pripravljajo naše ženske. Obnovljeni dom bo zagotovo polepšal izgled trga pred cerkvijo, ki bo postal mogoče sčasoma zanimiv tudi za kakšne turistične prireditve.

Kot se spomnijo naši starejši občani, je zgradba v preteklosti služila različnim namenom. V njej je bil fotografski atelje, frizerski salon in prostor, ki ga je uporabljala veterinarska postaja Ormož.

Malokdo pa najbrž ve, da je na začetku bil zgrajen za potrebe gasilstva. Grablenci hranimo originalni zapisnik iz davnega leta 1888, ko so se v hiši občinskega predstojnika Jurija Dogše, hišna številka 26, sestali Grablenci in sprejeli dogovor o gradnji »nove stavbe za brizgalnico Grabsko«. Dogovorili so se za natančno lokacijo, na kateri bi naj zgradba stala, pa tudi za njen izgled. Vsi prisotni so s podpisi potrdili, da soglašajo z izgradnjo, lokacijo ter izgledom bodoče zgradbe. Podatek bo mogoče zanimiv za obe naši gasilski društvi v občini.

Obnovo organizira Vaški odbor Grabe, pod vodstvom Danila Janežiča. Vključili pa smo se tudi številni Grablenci s prostovoljnimi delom. Z zgradbe smo neke sončne avgustovske sobote odstranili stari omet in tako vsaj malo zmanjšali stroške obnove. Združili smo koristno s prijetnim, saj smo v veselem druženju, s šalo in smehom ter z dobro postrežbo sosedov opravili načrtovano delo, ki ni bilo posebej veliko, ima pa toliko večji simbolni pomen. Občani smo želeli neposredno prispevati k doseganju ciljev naše mlade občine.

Upamo, da bo našemu zgledu sledil še kdo!

Samo Žerjav

Poletje v Središču 2009

V hladni februarški noči leta 2009 bo na županova vrata v Godenincih kakšno minuto neumorno zvonila skupina mladih. Župan jim bo ves začuden odprl in jih - nič hudega misleč - povabil v hišo.

Obisk bo obrodil sadove, beseda bo dala besedo in marca 2009 bo župan sklical sestanek vseh občinskih društev in jim razkril, kaj ima za bregom. Po enournem sestanku si bodo vsi predsedniki društev segli v roke, pozabili na stare zamere in si nazdravili.

Maja 2009 se bodo vsi zgoraj omenjeni srečali še na enem sestanku, ki bo trajal pozno v noč. Približno ob dveh zjutraj se bodo sodelujoči lahko pohvalili s programom za »Središke poletne dneve«, za katere se bodo vsi tudi v prihodnje trudili, da bi postali tradicionalni.

Nekega julijskega jutra se bo moč seznaniti na oglasnih panojih s programom omenjene prireditve. Ljudje se bodo čudili, češ, nemogoče je vendarle mogoče! Središče, Godenci, Grabe, Obrež in Šalovci, bodo vsaj teh predvidenih pet dni v poletju (o)živeli!

Organizacija in izvedba prvega dneva julijskih dogodkov bo prepuščena godeninskim entuziastom. Zjutraj se bo na tamkajšnjem igrišču zbrala šestinosemdesetglava skupina kolesarjenja željnih občanov. Najmlajši bo star 5 let in bo točno 74 let mlajši od najstarejšega udeleženca. Zaradi vročine si bodo kolesarji privoščili dosti postankov, tako da njihovega povratka ni mogoče pričakovati prej kot popoldne. V tem času bo sedem najbolj izkušenih gobarjev, zahvaljujoč deževnem vremenu preteklih nekaj dni, našlo zadostno količino jurčkov za omleto, ki jo bodo kolesarji pospravili v pičlih petnajstih minutah. Dan se bo počasi prevesil v večer. Skozi Mlades se bo 356 občanov odpravilo proti Godencem. Vlado Kreslin bo sicer imel nekaj težav z orientacijo, a vendar se bo z enourno zamudo pojavil tam, kjer ga množica željno pričakuje. Rajanje bo trajalo do treh zjutraj.

Drugi dan se bo dogajanje preselilo v Šalovce. Katarina Srebotnik bo v Loperšicah pravočasno opazila smerokaz za Šalovce, kjer se bo pomerila z najboljšim domačinom (predčasne jutranje kvalifikacije se bodo verjetno izšle po pričakovanjih) Boštjanom Zemljičem. Po triurnem dvoboju bo navdušena množica pospravila 156 piv, prav toliko porcij čevapčičev s prilogo in še nekaj brezalkoholnih pijač. Pristojni bodo osedlali Katarino in ji na konju razkazali šalovsko okolico. Tekmovanje v vlečenju vrvi, nekje spodaj ob potoku Libanja, bo privabilo kakšnih 300 – 400 ljudi od blizu in ne tako od blizu. Zmagala bo gostujoča ekipa Huma. V tekmovanju v košnji travi bo čast in slavo odnesel domačin iz Šalovcev. Tudi Srebotnikova bo poskusila, vendar ji ne bo šlo, in nek pogumen fant ji bo na uho prišepnil, naj se raje drži loparja. Veselice tokrat ne bo.

Tretji dan bodo na vrsto prišli Obrežani. V Jami bo od ranega jutra do poznega popoldneva namakalo trnke 37 ribičev. Zaključno tehtanje bo pokazalo, da je bilo ulovljenih 73 kg rib, povečini krapov. Štirje najboljši obreški kuharji bodo pripravili odlične ribji paprikaš. Obadi in komarji bodo poskrbeli, da bo vseh 285 obiskovalcev vsaj občasno krililo z rokami, večina med njimi se bo posluževala sočnih kletvic. Zvečer bo vsa pozornost namenjena mednarodnemu folklornemu večeru v Domu kulture. Prekmurcem bo nek nepridiprav ukradel cimbele. Moški člani gostujoče skupine iz Medžimurja se bodo po nastopu posvetili osvajanju mladih in prikupnih domačink. Uspešno. Zadnji nadebudneži se bodo malo pred sončnim vzhodom v rahlo zibajočem ritmu odpravili domov.

Četrty dan bodo na vrsto prišle Grabe.....in takrat sem se prebudil iz nemirnega spanca. Skuhal sem si kavo, si zapisal, kaj sem sanjal, napisal ta prispevek. Povem vam, da..... Zmoremo!!

Lucija Pocrnja

Sonce na petek, trinajstega

Tako je nanoslo, da je Ženska vokalna skupina, ki se je pozneje formirala v Pevsko društvo Jua, praznovala svoj peti rojstni dan junija, na petek, trinajstega. Pa saj ne, da bi bile pevke vraževerne in bi se ga bale, pa tudi zaradi tega, ker bi se nam zdelo »fora«, nismo priredile koncerta na ta dan. Le splet raznih okoliščin je nanosel, da nam je za izvedbo koncerta ostal prav ta dan, (ne)srečni petek, trinajstega. Pevke smo ga pričakovale s prav posebno negotovostjo, pa tudi z veseljem, saj je bil letošnji samostojni koncert naš peti po vrsti. A kljub »otročkim letom« in radoživosti, pa mora skupina, ki aktivno deluje pet let, pokazati določeno stopnjo zrelosti in napredka. Tudi tega smo se zavedale ob samih pripravah na koncert.

Lahko bi rekli, da so se priprave na naš letošnji koncert pričele že pred petimi leti, ko nas je združilo veselje do glasbe, do petja. V tem času smo namreč, če se izrazim v olimpijskem duhu, trdo trenirale, da bi skladbe zazvene vedno boljše. No seveda, ti »trdi treningi« so vsebovali tudi veliko mero smeha in krajše ženske rubrike – klepeta. Vendar le za intermezzo, ostalo pa je bila samo glasba. Včasih so se pred ali med študijem skladb, ki sem jih najpogosteje izbrala po lastni presoji in všečnosti, pojavljali razni dvomi. Tako so bile običajne izjave: »Tote pa namo nikdor vkup spravile« ali »Kak pa je tota dosadna, pa brezvezna«. Vendar pa smo bile v večini primerov navdušene nad končnim »izdelkom«, ko smo pričele uživati v petju neke zahtevne večglasne skladbe in skupnem muziciranju. Za letošnji koncert smo izbrale skladbe, ki so zaznamovale naše delo skozi vsa leta, naučile pa smo se še nekaj skladb povsem na novo. Med te spada tudi pesem našega domačina Antona Kosija – Slovenka sem, ki smo se je enostavno »morale« naučiti.

V najožje priprave na koncert so spadale intenzivne vaje v Portorožu neposredno pred koncertom, kjer smo se v prelepem okolju prepustile glasbenemu valovanju skladb. Pred samim koncertom smo morale opraviti še določene priprave, mogoče manj ljube, pa vseeno pomembne za organizacijo koncerta: sestavo programa, pisanje koncertnih listov... Izdelati in izobesiti plakate, obvestiti medije, okrasiti in pripraviti dvorano, pa še kaj je bilo treba urediti. Tako smo morale pevke postoriti tudi precej »nepevskih« stvari, ki zahtevajo polno angažiranost ves dober teden pred koncertom. Na dan koncerta, ki smo ga torej tako nestrpnost pričakovale, smo poskušale odriniti na stran vse tisto, kar bi bilo mogoče moteče.

Vživeti smo se želele le v naš enourni koncert. Glasba je umetnost v času, zato smo poskušale ta čas izkoristiti čim boljše ter podati poslušalcem koncerta vsaj delček naših občutij in doživljanj skladb. In mislimo, da nam je uspelo. Tudi odzivi poslušalcev so nam to potrdili. Koncert smo izvedle v dveh delih. Prvi del programa je bil namenjen slovenski glasbi – priredbam ljudskih pesmi in slovenskim umetniškimi skladbam, v drugem delu pa smo izvajale tuje skladbe – od dalmatinskih do priredb ameriških pop skladb. Zelo smo bile vesele, da smo imele goste, ki so s plesnim izrazom obogatili naš koncert. To so bili Jure Masten, Katarina Barbara Kavčič in Maša Okorn, ki so zaplesali v koreografiji Astrid Ussar Workman: Hard divided. Obiskovalcev letošnjega koncerta je bilo nekaj manj kot prejšnja leta, pa vendar v večini tisti, ki nam stojijo ob strani že vsa leta delovanja in radi prisluhnejo, kaj imamo »povedati«. Malce smo pogrešale le člane društev, ki se ukvarjajo s podobnimi umetniškimi dejavnostmi, saj bi bilo za pričakovati, da le-te tovrstni koncerti v domačem kraju zanimajo in da s svojo prisotnostjo vsaj na simboličen način podpirajo obstoj in razvoj glasbeno-umetniške dejavnosti. Pa se vidimo ob drugi priložnosti. Naših pet svečk na glasbeni poti pa smo torej upihnille s polnimi pljuči in v prijetnem razpoloženju.

Našo skupino, ki jo združujemo Maja Cverlin, Jasna Klobučar, Helena Masten, Matejka Masten, Polona Krajnc Kosec, Sandra Ozmeč, Tamara Zadavec in Lucija Pocrnja, smo poimenovala Jua, kar pomeni sonce. Pogosto nas sprašujejo, kaj ima skupnega Središče ob Dravi z oddaljeno Afriko! Mogoče se sprva res ne zdi, da bi nas karkoli povezovalo, pa vendar vsi čutimo enako, jezik glasbe je univerzalen, vse pa greje isto sonce. Jua ima zagon vsaj še za naslednjih pet let, upamo pa, da nam ga uspe ohraniti. Vsekakor pa bomo pele, dokler bomo pele rade in lahko.

Maja Cverlin

Poletna turnirja na Strasu

Rekreacijsko društvo Stras je v začetku meseca junija organiziralo tradicionalni turnir v malem nogometu. Vreme je bilo lepo, zato ni bilo skrbi, da ne bi imeli dovolj ekip. Na turnir se je prijavilo 12 ekip iz različnih krajev občin Ormož, Sveti Tomaž in Središče ob Dravi. Tekme so bile zelo zanimive. Odvijale pa so se vse do večernih ur. Po napornem dnevu so bili sledeči rezultati: 1. mesto je dosegla ekipa LORDI iz Ivanjkovcev, 2. mesto je pripadlo ekipi Bar Hanžekovič s Koga, 3. mesto pa so dosegli organizatorji, in sicer ekipa Strasa. Na turnirju je bil izbran tudi najboljši strelec dneva. V mesecu juliju je Rekreacijsko društvo Stras organiziralo nočni turnir v balinanju. Na turnirju je sodelovalo pet ekip, in sicer: Stras–moški, Stras–ženske, Plehbanda, Ormož–ženske 1 in Ormož–ženske 2. Igralci niso obupali, pa čeprav je turnir trajal dolgo v noč. Rezultati so bili naslednji: 1. mesto: Stras–moški, 2. mesto: Stras–ženske, 3. mesto: Ormož–ženske 1. Glede na to, da so tekmovalci bili zelo zadovoljni s turnirjem, so se dogovorili, da postane tradicionalen.

Danica Žerjav

S pujso Pepo na Vinsko vigred v Metliko

Ko smo v septembru 2007 letovali središki upokojevci na otoku Visu, smo se srečali z upokojevci iz različnih krajev Slovenije. Bilo je sicer pozno poletje, ampak doživeti in videti kristalno čisto morje okrog Visa je posebno doživetje. Ob skupnih izletih in srečanjih ob večerji smo izmenjali marsikatero besedo. Tako je nanoslo, da smo se pogovarjali z Belokrajci o Vinski vigredi v Metliki. Prireditev je podobna našemu martinovanju, vendar se odvija v mesecu maju. Torej častijo že zrelo vino.

Po enem tednu smo se razšli. V meni pa je ostal spomin na to »vigred«, na belokrajnsko pomladno nazdravljanje vinu. Navezala sem stike. In povabili so pevke ljudskih pesmi in odraslo folklorno skupino Kulturnega društva Obrež, da bi nastopili v kulturnem programu.

V soboto, 17. maja, smo se odpeljali z avtobusom v Metliko. Zelo turobno sobotno jutro. Nebo do Donačke in Boča ni kazalo na kak lep dan. Mi pa vsi veseli, obloženi s pijačo in jedačo, zelo dobre volje, odpotujemo proti Dolenjski.

Prišli smo z manjšo zamudo, ker smo morali seveda naše zaloge malo skriti. Program je potekal med deseto in trinajsto uro z več nastopajočimi. Ker pa je bil dan lep, je naš nastop morda prav zato tako lepo uspel. Metliška črnina, veseli gostitelji, prijetno vzdušje z voditeljem Tonijem Gašperičem, ki ga poznamo s teto Maro iz Veselega tobogana, nam je ostalo v lepem spominu. Gostitelji so nas bogato pogostili, nakar smo se odpravili proti domu.

Naši mladi muzikanti so poskrbeli, da je bilo vzdušje na avtobusu zelo živahno. Naš zadnji postanek je bil namenjen pozdravu mladoporočencema iz folklorne skupine, Duški in Jožeku. Zaželeli smo jima srečno skupno življenje, si nazdravili in zaplesali, nato pa odpotovali naprej.

Nisem še omenila pujse Pepe. Veste, ves čas je bila tiha in mirna, varno spravljena v prtljažniku avtobusa. Bila je pečena in na koncu čisto shirana. Ste že ugotovili, za kakšno pujso gre?

Obreški pevci ljudskih pesmi v Metliki

Silva Marčec

FOLKLORA : GODBA - 1 : 1

Sobota, 14. 06. 2008, bilo je evropsko prvenstvo v nogometu. Naši južni sosede so tekmo v Celovcu odigrali že v četrtek. Zakaj je to pomembno? Zato, ker smo obreški folklorniki in središki godbeniki ravno te sobote potovali proti Celovcu. Na povabilo podjetja Jeruzalem Ormož VVS, d.d. smo nastopili na sejmu Alpe-Adria v Velikovcu.

Bilo nas je ravno za en šolski (dobesedno šolski) avtobus. Vsi sedeži so bili zasedeni, folklorni kostumi so viseli namesto zaves, prtljažnik pa je bil poln instrumentov, pijače in hrane (»pujsa Pepa« sodi k hrani). Folklorniki smo imeli prednost, saj smo v Velikovcu nastopali že lansko leto. S tem da smo pol ure čakali na odhod zaradi zamude godbenice, smo folklorniki prednost še povečali. Zamudili pa nismo in bilo jim je oproščeno.

Na avtobusu pa: «Kje se prvič ustavimo?». In smo se kmalu ustavili. Malo izven Maribora, ob (tudi naši) reki Dravi. Sledil je enourni piknik. Mi bi kar ostali...

Naslednji postanek za opravljanje nujnih potreb smo si privoščili tik pred državno mejo. Od tam dalje smo se pa zresnili. Šofer ni poznal poti in tisti spredaj smo mu služili kot navigacijski sistem. Na parkirišču v Velikovcu nas je že nestrpno čakal naš organizator Dejan. Parkirišče nam je potem služilo tudi kot slačilnica. Vsi lepo urejeni smo se priključili povorki. Pred glavno tribuno, kjer so sedeli vsi »pomembneži«, smo opravili svoj nastop. Dogajanje se je preselilo v šotor, kjer je lahko tudi vsakdo porabil po 10 EUR vreden bon. Sledilo je čakanje na nastop naše godbe. Ob poslušanju ostalih nastopajočih nam je čas minil dokaj hitro, vendar si je naša godba ravno takrat s potrpežljivim čakanjem prisluzila točko za izenačenje. Njihov nastop so predvidevali za pol sedmo uro, na vrsto pa so prišli, mislim, ob osmih. Ob podpori nas, folklornikov, so naše narodno-zabavne viže bile deležne velikega aplavza avstrijske publike.

Na veselici, ki je sledila (seveda brez uniform in kostumov), smo ob zvokih šestčlanskega avstrijskega ansambla, v njem igrajo kar trije Slovenci, plesali »kakor bi nas nosil vihar«.

Po dogovorjeni uri za odhod je sledil še podaljšek, ki pa se je končal prav tako neodločno...

Na koncu smo se vsi udeleženci strinjali, da bi mi še kam skupaj šli, ker se zelo dobro dopolnjujemo.

Tamara Marčec, Sašo Wunderling

Igre brez meja v Godenincih

V nedeljo, 8. 6. 2008, smo prve Igre brez meja priredili člani Rekreativskega društva Godeninci. Zbirati smo se pričeli okrog desete ure in kljub muhastemu vremenu se je zbralo šest ekip. Dve ekipe iz našega društva.

Igre je vodila napovedovalka Natalija Škrlec. Pred pričetkom iger sta nas pozdravila župan Jurij Borko in predsednik Rekreativskega društva Godeninci Darko Kocjan.

Pripravili smo šest iger, v katerih so se vse skupine dobro odrezale. Kdo pa je bil najboljši, pa se je izkazalo v sedmi igri, ko sta se za prvo mesto pomerili ekipi Obreža in Godencev, tretje pa Središki Kruci. Po končanih igrah smo se veselili in družili do jutranjih ur. Goste je zabaval znani ansambel Mladi spomini.

Jasna Munda, šolska svetovalna delavka

Naši uspehi

Spočiti in polni delovne vneme smo že prav pošteno zakorakali v novo šolsko leto. Z zanimanjem opazujemo dela, ki potekajo v starem delu šolske zgradbe in se že veselimo prenovljene šole. V sodobnejših učilnicah bo naše delo še boljše, razmišljamo, a z zadovoljstvom se oziramo tudi na rezultate našega dosedanjega dela. Ponosni smo na dosežke naših učencev. Naj nanizam nekaj najvidnejših rezultatov naših učencev v preteklem šolskem letu:

Najvišji učni uspeh v vseh letih šolanja so imeli štirje učenci 9. razreda: **Polona Filipič, Luka Horvat, Jure Janežič in Nino Kuhar.**

Srebrno Cankarjevo priznanje na tekmovanju iz slovenščine sta osvojila **Sašo Janušič** iz 8. in **Polona Filipič** iz 9. razreda, zlato priznanje na tem tekmovanju pa je osvojil **Sašo Janušič.**

Zvestobo lepi knjigi so množično izkazali učenci razredne stopnje, saj so popolnoma vsi učenci od 1. do 5. razreda osvojili Bralno značko. Na predmetni stopnji je Bralno značko osvojilo 24 učencev. Enajst devetošolcev je prejelo zlato priznanje za zvestobo lepi knjigi skozi vsa osnovnošolska leta. Mnogi učenci pa so sodelovali tudi na tekmovanju za bralno značko pri nemškem jeziku. Osvojili so srebrne oz. zlate značke.

Devetošolec **Luka Horvat** se je uvrstil na državno tekmovanje iz nemščine, skupaj s sošolcem **Juretom Janežičem** pa sta sodelovala tudi na državnem tekmovanju iz angleščine.

Na področnem tekmovanju iz matematike je šest učencev osvojilo srebrno Vegovo priznanje. To so bili: sedmošolka **Lea Rajh**, osmošolki **Tinkara Marčec in Urška Mlinarič**, devetošolci **Luka Horvat, Jure Janežič in Polona Filipič.** Najmlajši učenci so se uspešno pomerili na tekmovanju iz matematike. Računanje je igra.

Luka Horvat iz 9. razreda je zastopal našo šolo na področnem tekmovanju iz fizike, kjer je osvojil srebrno Stefanovo priznanje. Skupaj s Sašom Janušičem pa sta sodelovala tudi na državnem tekmovanju za Preglovo priznanje iz kemije.

Polona Filipič iz 9. r. ter osmošolca **Sašo Janušič** in **Tinkara Marčec** so se uvrstili na državno tekmovanje v znanju biologije.

Polona Filipič je osvojila srebrno priznanje iz znanja zgodovine. Šolska ekipa, ki so jo sestavljali **Polona Filipič, Tinkara Marčec in Sašo Janušič** je na regijskem tekmovanju iz znanja geografije zasledla odlično, a nehvaležno, četrto mesto.

Naši najmlajši učenci pa so se uspešno pomerili na tekmovanju iz Cici Vesele šole.

Srebrno priznanje v Veseli šoli so osvojili: osmošolca **Sašo Janušič** in **Tinkara Marčec** ter devetošolka **Polona Filipič.** Uvrstili so se na državno tekmovanje.

Na področnem srečanju mladih raziskovalcev je **Nino Kuhar** iz 9. razreda prejel zlato priznanje za nalogo z naslovom Niso samo kumarice kisle.

Za raziskovalno nalogo z naslovom Olivno ali bučno olje – to je zdaj vprašanje pa je **Polona Filipič** prejela srebrno priznanje.

Pohvalo za izvirno nalogo, z naslovom Zemlja ne bodi žalostna, pa so na tekmovanju malih raziskovalcev Vesele šole prejeli **Jan Brodnjak, Matic Horvat, Tomi Horvat in Miha Janežič** iz 5. razreda

Na medobčinskem tekmovanju Kaj več o prometu so devetošolci **Nino Kuhar, Gregor Čurin, Matej Kaučič in Grega Sever** ekipno osvojili 2. mesto.

Na državnem tekmovanju v poznavanju sladkorne bolezni sta **Tina Dornik** iz 9. r. in **Sašo Janušič** iz 8. r. osvojila srebrno priznanje, **Polona Filipič** iz 9. r. pa zlato priznanje.

Ekipa petošolcev, ki so jo sestavljali **Tadej Piki, Blaž Kuhar in Denis Kocjan**, je na medobčinskem tekmovanju Kaj več o zgodovini Rdečega križa osvojila 2. mesto.

Člani debatnega krožka so sodelovali na debatnem turnirju v Ljutomeru, pri Svetem Juriju ob Ščavnici, na mednarodnem turnirju v Celju in na državnem finalu v Črnučah. Gostili so debatno ekipo iz Črne gore in jim spomladi vrnil obisk.

Polona Filipič je predsedovala medobčinskemu otroškemu parlamentu v Ormožu, bila je predstavica je otrok iz občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž na nacionalnem otroškem parlamentu v Ljubljani, sodelovala je na mednarodnem otroškem parlamentu v Gradcu v Avstriji in se udeležila izmenjave sovrstnikov iz Slovenije in iz Nemčije.

Mladi lutkarji so se večkrat predstavili z igrico z naslovom SNEŽENI MOŽ. Nastopili so tudi na območnem srečanju otroških lutkovnih skupin v Ormožu in se uvrstili na medobmočno srečanje lutkovnih skupin.

Na šoli delujejo trije pevski zbori, ki so nastopali na številnih prireditvah v šoli in v kraju. Otroški in mladinski pevski zbor sta sodelovala tudi na območni reviji v Ormožu.

Na vseslovenskem tekmovanju za zdrave zobe ob zdravi prehrani osnovnih šol, ki ga organizira stomatološka sekcija Slovenije, so sodelovali vsi učenci od 1. do 5. razreda. Zmagovalci letošnjega tekmovanja so bili učenci **4. razreda.**

Na področnem plesnem festivalu sta ekipi mlajših in starejših deklic osvojili prvo mesto in tudi med posameznicami pobrali najvišja mesta. Ekipa starejših deklic se ponaša tudi z odličnim 6. mestom na državnem plesnem tekmovanju.

Za najboljšo športnico šole je bila izbrana petošolka **Adriana Kocjan**, saj je na medobčinskem krosu osvojila zlato medaljo. Z ekipo mlajših plesalk je osvojila naslov prvakinj na področnem plesnem tekmovanju in se med posameznicami uvrstila na 4. mesto. Z ekipo mlajših rokometasic so dosegle drugo mesto na medobčinskem prvenstvu, na področnem tekmovanju pa osvojile bronasto medaljo. Kot medobčinska prvakinja v teku na 300 metrov se je uvrstila na področno tekmovanje, tam odtekla za srebrno medaljo, na državnem finalu v Celju pa dosegla 12. mesto.

Najboljši športnik šole pa je bil devetošolec **Miha Rakovec.** Izkazal se je na mnogih tekmovanjih: v krosu, rokometu, atletiki, nogometu. S šolsko rokometno ekipo so se uvrstili na področno tekmovanje, kjer je bil izbran za najuspešnejšega strelca. Postal je šolski prvak v šesteroboju, medobčinski prvak v šprintu in štafeti 4x100 m, na področnem tekmovanju pa je osvojil bronasti kolajni v šprintu in štafeti.

Polona Filipič iz 9. razreda je bila izbrana za najvzornejšo učenko šole. Ta naziv si je prislužila s svojo vsestransko aktivnostjo, z mnogimi uspehi na tekmovanjih in z vzornim vedenjem.

Valerija Horvat, Violeta Orešnik

Prvič v šolo

Končno je prišel dan, ki smo ga vsi skupaj nestrpno čakali. Prvi september. Začetek šolskega leta, kljub temu da ni bilo sprejema v prvi razred v šoli, ampak v vrtcu, so otroci skupaj s starši prihajali nasmejanih obrazkov in polni pričakovanj.

V vrtcu jih je pričakal ravnatelj. V učilnici 1. razreda so jih pozdravili še učenci 2. in 4. razreda s kratko lutkovno predstavo Prvič v šolo. Sledil je preizkus za sprejem v 1. razred. Ker so se otroci uspešno izkazali v vseh treh »težkih« nalogah, so postali prvošolčki. S ponosom v obeh so prejeli drobna darilca. Čestital jim je tudi naš župan in jih presenetil z lepimi knjigami.

Po vznemirljivem začetku šolskega leta so se prvošolčki okrepčali s slastno tortico in napitkom.

Prvi šolski dan

Danko Kocjan, predsednik RD Godeninci

Drugo kolesarjenje po sedmih občinah Prlekije in Medžimurja z Rekreativnim društvom Godeninci

V nedeljo, 18. 5. 2008, smo organizirali drugo kolesarjenje po sedmih občinah Prlekije in Medžimurja.

Zbrali smo se ob 14. uri na igrišču v Godenincih, od koder smo kolesarili proti Središču, kjer so nas pričakali kolesarji iz Središča in Obreža. V Trnovcih smo prestopili mejo, nadaljevali proti Preseki in Stanetincu do Svetega Urbana, kjer smo imeli daljši postanek za malico. Pot smo nadaljevali po medžimurskih goricaх do Štrigove, kjer smo imeli lep razgled, z leve strani na prleške gorice, z desne pa na medžimurske. Po krajšem postanku pri Štrigovski kleti smo pot nadaljevali čez Banfi do Razkrižja, Stročje vasi, Presike in Vitana do Godenincev. V štirih urah smo prekosarili 44 km in prečkali 7 občin.

Po prijetnem druženju do večernih ur smo se razšli z obljubo, da se naslednje leto spet dobimo.

Jasna Munda, vodja vrtca

Iz prenovljene kuhinje vrtca prijetno diši ...

Zgradba vrtca, ki deluje pri Osnovni šoli Središče ob Dravi, je stara več kot trideset let. Vsaj toliko je bila stara tudi večina kuhinjskega pohištva v njej. Nekateri kuhinjski elementi so bili še starejši, saj so jih bili prenesli še iz »stare pošte«, kjer je vrtec pred tem deloval. Poleti 2006 je vrtec ponovno prešel pod upravljanje osnovne šole. Predstavljate si lahko, v kakšnem stanju je bila torej kuhinja v njem! Dotrajani in nefunkcionalni kuhinjski elementi, poškodovane talne obloge, odpadajoč oplesk, kuhinjske nape sploh ni bilo ... Delo kuharice je bilo oteženo, ker tudi ni imela na razpolago stroja za pomivanje posode, niti drugih pripomočkov.

Pristojna zdravstvena inšpektorica je opozarjala, da bo pomanjkljivosti potrebno čim prej odpraviti. In občina Središče ob Dravi, ki je ustanoviteljica vrtca, je prisluhnila našim prošnjam. V proračunu za leto 2008 je zagotovila potrebna sredstva za prenovo kuhinje.

Konec junija so stekla prenovitvena dela. Zamenjane so bile vodovodne inštalacije, elektroinštalacije in keramika, narejeni novi estrihi, prepleskane stene, nameščeno je bilo novo kuhinjsko pohištvo in večina ostale kuhinjske opreme. Konec julija smo dočakali prenovljeno kuhinjo, pripadajoči predprostor in shrambo. Pogoji dela v vrtčevski kuhinji so sedaj veliko boljši, iz nje že prijetno diši ...

S postorjeno prenovo kuhinje smo zadovoljni, razmišljamo pa že o nadaljnjih nujno potrebnih prenovitvenih delih v vrtcu. Streha, stavbno pohištvo, notranja oprema, ograja, zunanja igrala ... že kličejo po obnovi!

Kuharica Suzana Ivanuša v prenovljeni kuhinji

PONUDBA KOSIL V VRTCU

S prenovo kuhinje so se pogoji dela v kuhinji precej izboljšali. Zato vsem, ki bi to želeli, ponujamo, da si lahko vsak delovni dan v tednu naročijo v vrtcu kosilo za domov.

Naši jedilniki so zelo pestri, vključujejo veliko različnih vrst živil, upoštevana so priporočila o zdravem načinu priprave hrane.

Morda nekaj primerov kosil, da se boste lažje odločali:

- * cvetačna juha, sesekljana pečenka s sojo, kus kus z zelenjavo, sestavljena solata;
- * špinačna juha z vlivanci, piščančji ragu, zapečena bela polenta, zeljna solata s fižolom;
- * juha z jajčno kašico, goveji zrezek, graham široki rezanci, zelena solata s koruzo;
- * smetanova juha s kruhovimi kockami, pirini hlebčki, krompir v kosih, stročji fižol v omaki.

Za naročilo kosil in vse dodatne informacije pokličite v šolo na telefonsko številko: 719 10 10.

Jasna Munda, vodja vrtca

»Ko si srečen ...«

Junjski dopoldan. Zaskrbljeno se oziramo v nebo. Ali bo deževalo? Bo do večera vzdržalo? Naj vse selimo v Sokolano?

Klopi in mize pred vrtcem čakajo, da jih razpostavimo. Žar je pripravljen. Vse potrebno za na žar tudi.

Otroci v igralnicah so živahni in dobre volje. Veselijo se popoldneva. »Mamica in ati me prideta gledat. ... Moja babica je rekla, da bo prišla. ... Pa moja sestrica! ... Jaz sem povabila tudi Evo. ...« si hitijo pripovedovati.

»Otroci, poskusimo še enkrat«, jih povabi vzgojiteljica. Vsi so takoj pripravljeni in nič jim ni treba posebej prigovarjati. ...

Še isti popoldan. Pred vrtcem smo. Ne dežuje! Starši, bratci, sestriče, dedki, babice, sosedje, prijatelji, gostje ... Nestrpno pričakovanje. Uvodni pozdrav, nagovor in napoved.

Končno ... Nastopijo naši najmlajši sončki, otroci iz skupine Zajčki. Zaradi bolezni jih nekaj manjka. Škoda! Ples, petje, Ringa raja, Peričice, Aj, aj, aj tutaj. Ploskamo. Kako so posrečeni!

»Mi gremo pa na morje«, plešejo. Vsi potrebni pripomočki za na morje, vključno z ladjico, so tu. Kekčeva pesem in instrumenti, ki so si jih sami izdelali. Zdaj pa vsi skupaj: »Ko si srečen...« To so naši otročki iz srednje skupine - Prijatelji. Odlično!

In še mini maturanti, skupina Sončnice. Niso več malčki. Večina jih gre jeseni v 1. razred. Recitirajo: Miša in hiša, Tri žabice. Ples: Robotek. Bravo!

Otrokom žarijo oči. »Dobri smo bili!« S ponosom se stisnejo k svojim bližnjim.

Zahvala vzgojiteljicam, zunanjim sodelavcem, praktikantkama, skladu vrtca, sponzorjem. Zahvala sveta staršev.

Razglasitev rezultatov glasovanja. Vrtec ima novo ime! Vrtec navihanček pri osnovni šoli Središče ob Dravi. Simbol vrtca: navihanček.

»Ena, dve in tri, Čarovnik Jani, na vrsti si!« ga pokličemo. Predstava. Kako je to mogoče? Čudeži? Osupli otroški pogledi. Aplavzi! Ob koncu za vsakega otroka živalica iz balona.

»Hura, še piknik!« Pleskavice so pečene, hamburgerji pripravljeni, sok in čaj tudi. Hvala, Boris in ostali. Miza se šibi pod sadjem ... »Je še kdo lačen?« »Neeeee!«

Pospravljamo. Zadovoljni smo. »Hvala vsem! Je bilo dobro? Nam je uspelo?« »Je!« Otroci in starši so tako rekli! ...

»Zdaj pa domov, počivati.« »Jutri zjutraj bomo spet tu.« ... »Kaj pa bi pripravili naslednje leto?« vprašam. V ušesih pa mi še odzvanja: »Ko si srečen ...«

Utrinki z zaključne prireditve vrtca

Utrinki z zaključne prireditve vrtca

Lidija Lukman

Rekreacija v zimskih mesecih

Društvo za telesno vzgojo Partizan Središče ob Dravi bo v mesecu novembru pričelo z novo zimsko rekreativno vadbo. Zaradi adaptacije starega dela šole bo mogoče potreben nekoliko previdnejši dostop do telovadnice, sicer pa v vadbeni sezoni 2008/2009 ne pričakujemo drugih motenj.

Obseg in urnik vadbe je predviden po že utečenem načinu, podroben načrt (urnik vadbe) bo objavljen na oglasnih deskah po občini Središče ob koncu meseca oktobra.

Predvidevamo vadbo za vse starostne kategorije: za predšolske in šolske otroke, za moške in ženske v mladih in zrelih letih. Vadili bomo namizni tenis, badminton, aerobiko in pilates. Že sedaj pa vas vabimo na srečanja ob odbojki in košarki; s tema športnima igrama bi radi popestrili našo ponudbo v telovadnici!

Ljubitelji plesa se bomo priključili plesalcem v Ormožu, razen v primeru, če bi bilo veliko zanimanje za ples v naši sredini.

Stari in novi ljubitelji rekreacije!

Vzemite si čas zase, poiščite družbo v telovadnici! Potrudite se, da bomo čim bolj aktivni v naši majhni občini!

Marko Modrinjak

Zgodba iz davnine

ČEŠNJEV TOP

»Ne bomo se jih več bali! Nak, pokazali jim bomo, kaj zmoremo!« je robantil vaški pastir Bartol. S kvečo, poveznjeno na glavi, in čoho, ogrnjeno okrog ramen, je živčno postopal v oguljenih trdih svinščakih. Ne zato, ker bi bil nervozen, ampak mrazilo ga je, saj je imel trde svinščake obute samo na golo nogo. Vedno je bil na pol obrit, le brke je imel lepo urejene. Bil je namreč prepričan, da ga bo zaradi tega vzela kakšna vaška lepoticčka. Bartol je prišel v vas v rosni otroški dobi. Tukaj je prevzel vse navade in govor, ki se je le malo razlikoval od njegovega, maternega, ki ga je že davno pozabil. Ni bil sam iz tistih krajev v tej vasi. Poznal jih je nekaj. Vsi so komajda znali kakšno domačo besedo iz rojstnega kraja, tako da si zaznal nečistost naglasa domačih besed. Mnogo jih je tukaj našlo srečo, si ustvarilo dom in družino. Nekateri so tolkli revščino s kopicico lačnih ust, hodili na dnino po kmetijah, se zapili in životarili človeka nevredno življenje.

Bartol je ostal sam. Ni imel sreče okusiti naslad drugačnega življenja. Zadovoljil se je s tem. Le ob pogledu z gospodarjevega dvorišča, ki je bilo v soseščini farne cerkve, ob slovesni poročni maši, mu je vztrepetala brada. Poleti je Bartol pasel vaške krave in konje na skupni gmajni ob Dravi. Pozimi se je potikal od hiše do hiše, izdeloval metle in toporišča za vile ali lopate, pletel košare, cepil drva, včasih hodil na žganjekuho, skratka, za vse so ga uporabili. Takrat je veljalo nepisano pravilo, da koliko kmetove živine pase, toliko dni v vsakem mesecu se ima pozimi pravico pri njem preživljati. Tako je Bartol živel svoje sanjsko življenje vaškega posebneža za borno skorjico kruha.

»Hudiči so nam popasli vso gmajno. Podrli so nam gozd v Sekelu! Škodo na mlinih so nam storili, da smo ostali skoraj brez kruha! Zamislite si, lani so mi ukradli najlepšo junico.« Čeprav Bartol ni imel nič svojega, razen tega, kar si je prinesel na svet in kar je imel na sebi, je govoril kot bi bilo vse to njegovo. »Rihtar so sklenili, da bodo naredili tem krucarijam konec. Že so si z odborniki ogledali na robu marovške hoste mogočno

divjo češnjo. Več ne vem. Tudi če bi, vam ne bi zblebetal«, je hotel biti pomemben med vaško otročadjo, ki ga je poslušala z odprtimi usti.

Res so se nato, po Bartolovem pripovedovanju, odpravili na ogled češnjeve lepoticke, ki je svoje rogovile raztezala daleč na grofovski svet. Ni bila ravne rasti, ker so jo močni hrasti izpodrivali, sami željni večjega prostora in sonca. Na debelni višini sedmih metrov je imela veliko luknjo. Nekoč je bila tam veja, ki je odpadla iz neznanega vzroka. Morda strela, snežno neurje ali zob časa. Kdo bi vedel! Luknja je od tedaj dajala dom številnim gozdnim prebivalcem. Bartol je nekoč iz nje speljal kunje mladice. Pred zimo se je semkaj zatekel tudi tolsti polh, mogoče je srečno prespal, če ga ni staknila veverica, obeh pa kar ljuta kuna zlatica. Odborniki niso vedeli, kaj ima rihtar za bregom. »Češnja, prav takšno potrebujemo. Ima votlo deblo, iz katerega bomo naredili imeniten top«, je slovesno in važno spregovoril vaški mogotec. »S temi pridanič sosedu nameravam narediti za vselej konec. Spametoval jih bom!« je krulil ves zaripel v obraz. »Oddolžil se jim bom za ponižanje, ki smo ga bili deležni pri njih na pogovoru o uporabljanju dravskih gozdov in paše. Ste pozabili, kako so nas vrgli v smrdljivo kaščo? Ha!« Mimika mu je zaigrala, obraz mu je postal pepelnat in s srepim pogledom ujede je bliskal zdaj sem zdaj tja. »Mestna gospoda nas je hodila dražiti in se norčevati, kot da smo divje živali v zverinjaku. Tega jim zlahka ne odpustim!«

Večina se jih je strinjala z rihtarjevim predlogom, nekateri so bili nejevoljni, nasprotovati pa si niso upali. Le odbornik Dominkuš je glasno izrazil nejevoljo. Šlo mu je za plodove, ki jih je vsako leto bogato obrodila, on, mejaš vaškega gozda, jih je s številno družino pobiral in nato, ko so zavreli v kadeh, kuhal okusni češnjevcev. Moledovanje ni zaleglo. »Koristi vasi so pred osebnim samopaštvom«, mu je zabrusil županov pribočnik.

V naslednjih dneh si je grajski gozdar ogledal lepoticco ter kljub nasprotovanju neka-

terih dovolil sečnjo. Pozneje so prav ti obtoževali rihtarja, da je podkupil grajskega. Županov sluga je razbobnal, da se mora podiranje češnje udeležiti od vsake hiše po en moški, ki kaj velja. S seboj mora imeti orodje za v gozd, nekateri, imenoval jih je poimensko, so morali sodelovati z vprego. Kdor se podiranje ne more udeležiti, za to mora imeti tehten razlog, je dolžan rihtarjevemu slugi priskrbeti zajetno malico z dobrim vinom povrh. »Zavestna neudeležba ali izmikanje delu bo kaznovano z desetimi udarci po »ta zadnji« na binkoštno nedeljo po službi Božji«, je zagrozil rihtar.

Zvončki in vetrnice so se bujno bohotili po sadovnjakih in med živimi mejami. Pred šolo, ki je bila med cerkvijo in župniščem, so se pričeli zbirati težaki. Gospod v oknu svoje pisarne je jezno bliskal s pogledom na prisotne podiralce in pihal od nezadovoljstva. Ni mu šla v glavo tako butasta zamisel, ko pa bi morali ob bližajoči se veliki noči okrog božjega hrama toliko postoriti. Okrasiti oltarje, počistiti cerkev in župnišče, očediti mašno posodje in bogoslužne plašče, zamenjati dogorele sveče in še. Pogrela ga je organistova udeležba. Toliko dela je imel pri kraljevem instrumentu, sedaj ga vidi med prvimi ob rihtarju. Kaj hočeš, predpostavljenega je treba ubogati! Ob prispetju zadnje vprege so težaki posedli na vozove in se ob potoku napotili do na smrt obsojene divjače. »Bog nas obvarji in Majka božja Bistrička«, zamrmra raztogoteni duhovnik, umikajoč se ritenski od okna.

Na robu gozda je zapela žaga. Krepka hlapca z Zabavnikovega in Glavnikovega grunta sta vlekla veliko potezno žago kot za šalo. Bartol je tiščal nos ob zarezo v deblo in platišče žage ter jo vsakih toliko namazal s posušeno svinjsko »vuro«. Trenje med trdim lesom in jeklenim platiščem je žago dobro segrelo in topilo mast, ki je hudo zasmrdele po prismojenem.

Medtem je Lepšinov hlapec splezal v krošnjo in privezal vrv na vrhu krošnje. Vrv se je zibaje opletala debela ob veveričjem spustu hlapca. Možje so na rahlo potegnili in češnja je bila v njihovih rokah. Drevo se je pričelo nevarno nagibati. Ob spodrezanem štoru je pričelo hreščati in pokati.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Mogočna krošnja je neprijetno zašumela, še en globok rez in češnja je s šumečim bobnenjem tresčila ob rob gozda. Možje so se razkropili na vse strani. Bartol ni vlekel, temveč je obstal v varni razdalji. »Za pet ran Božjih!« vzklikne ob umirajočem drevesu. »To bo top. Ta bo maščeval in varoval vso faro!«

Rihtar ni prisostvoval podiranju zaradi nekih obveznosti, zato je prisopihal, ko so se težaki ravno mastili iz cekarjev in zemljenk. S seboj je privlekel pintno steklenico iz svojega vinograda, kar se je malokdaj dogodilo, jo postavil na sredo med težake in s hitrimi gibi premeril krcelj. Osem dobrih korakov je nameril v dolžino. Po vrhnjem delu so pričeli z delom. Klestili so živahno z ostrimi sekirami, pri tem pa se pazili usekov, zavedajoč se gretja rihtarjevega mozleca. Sedaj se je še komaj videla vsa veličina orjaškega drevesa. Votlost debla ni dala slutiti skorajšnje smrti. Odbornik Dominkuš, zadolžen za podiranje, je hodil sedaj kot mesečar. »Kaj bo sedaj stalo na tem mestu?« počasi, skozi zobe mrmra proti mestu, kjer je še malo prej stala lepota, da ga ne vidi rihtar. Zopet zapoje poteznica in pred podiralci leži ril spoštljivih razsežnosti. Pri ritinski strani je meril za slaba dva moška objema. Bartola je prevzel občutek blaženosti. Počutil se je vsaj enkrat v življenju zmagovalca. V podobi svetega Jurija, ki je premagal okrutnega zmaja, je videl sebe.

»Dajmo, možje, bomo ka-li? Naložimo hlod še pred nočjo, tudi opravilo v hlevih nas še čaka«, vzpodbujata težake dobro razpoloženi rihtar. En voz je bil za takšno količino in težo premalo. Pripregli so še Dogšev parizar in složno, s kunštjo, naložili orjaka. Ob vrli živini je procesija krenila vzdolž potoka proti središču vasi. Tukaj jih je čakalo staro in mlado. Že pri prvem ovinku vijugastega potoka jih je čakala gruča otrok. Med vprego so poskakali na voza, otipavali od starosti raskavo skorjo in se drli na ves glas.

Naslednji dan je županov hlapec zapregel izvošček in oddrdral skozi Mlades po mojstra. Hitro sta se vrnila kar po bližnjici, skozi črno mlako je zavil nečakani hlapec, da sta bila čim prej pri hlodu, ki je bil obenem strelno mesto. Trideset dni trdega

delo je mojster porabil za izdelavo strašnega topa. Radovednežev ni manjkalo. Včasih so se skozi vas valile dolge trume radovednežev, ki jih je pritegnilo to sedmo čudo. S strahospoštovanjem so iz varne razdalje opazovali naciranega lepota.

Odbor z rihtarjem na čelu je sklenil, da bodo top uporabili po vidovem. »Sveti Vid, češenj sit! Če ga ujezimo, ostanemo v naslednjih letih brez slastnih sadežev!« je bil dokončen odgovor.

Junij se je približeval koncu in ljudje so postajali nejevoljni. »Ne bodite nečakani. Potrpajte do petrovega, takrat - ob žegnaju - jim zaigramo«, je vaščane tolažil in miril rihtar.

Dan pred godom Sv. Petra in Pavla je prišel glas z onstran vode, da se tamkaj na veliko pripravljajo na slavlje svojega farnega patrona. »Z vseh strani menda polažedo glajze«, je prinesel novico od Drave stari Bolvaš. Lovil je ribe in ga je srečal znanec iz one vasi, povabil ga je celo na proščanje. Naj se z ladjo stegne prek v Majersko šumo, tam pa ga počaka z vozom in ga odpelje v vas.

Na praznik, zgodaj, se zberejo odborniki na Kokotovem bregu. Rihtar jim daje še zadnja navodila. Ogledujejo si top, zadnjo stran ima vkopano globoko v zemljo, prednja grozeče štrli čez polje in Strahovinščico. Že so tukaj hlapci. Pripeljali so smodnik in kamnite kroglice iz rečnega proda. Na rihtarjev ukaz pričnejo z nabijanjem. Medtem se zbere na bregu kup radovednežev. Bartol jih s težavo kroti. Vsi bi radi tiščali nosove tik topa. Toda Bartol je neizprosno. »Vstran hoj, kruljavec!« se je zadržal na čoklavega Čvenklnovega zeta. »Radoveden si kot Lotova žena!«

V farni cerkvi prične zvoniti. Kaj neki to pomeni? Ljudje se spoglejujejo, nekateri se prekrizajo in pogled jim sili proti nebu. Zadrego reši hlapec iz župnišča s sporočilom, da gospod zvoni zato, da bi jim Bog razsvetlil pamet. Rihtar in odborniki se samo mrko spogledujejo, rečejo pa nič.

Še nekaj udarcev z batom ob luknjo in top je bil pripravljen za strel. Prizorišče se je umirilo, tudi zvonovi so utihnili. Nastala je grobna tišina. Tedaj ukaže rihtar prižgati baklo. Modrinjakov hlapec, ki

je služil cesarju na Monte Grappi pri artileriji, je pomočil dolg, prav za to prirejen ščap, ovit na koncu s starimi cunjami in prepojen s karbolejem, v razbeljen kres. Navdušenje med prisotnimi je raslo. Ravno takrat, ko stari Krlajt iz domačega sadovnjaka opazujoč pljune gosto rumeno gmoto domačega tobaka, pomešana s slino, Modrinjakov hlapec zapali češnjev top.

»Kaj ne kanijo, kaj čakajo?« si v brk zamolija Krlajt. V tem trenutku se na bregu močno pokadi. Bel dim, pomešan z iskrenjem, švigne visoko proti nebu, zapiska, udari in rezko počí. Radovedna množica se močno zmede. Med zadušljivim dimom, smrdečem po žveplu, se brezglavo vali proti vasi. Del se jih odcepi in ubere proti gozdu in pokopališču. Z dvorišča pri Poldi priteče gospodar. Ravnokar je malical, ko ga je prestrašila močna detonacija. S predpasnikom si med tekom briše mastno brado. »Terentete, vragtijevturskiv-materi, samo to še nam treba!« je v bežeči trop silno zasikal. Med psovanjem po blatnem klancu dospe na breg. Onemel je. Topa ni bilo, daleč naokoli so bili razmetani kosi polen, nekateri so še tleli. Ob topovskem ležišču so javkali osmojeni in krvaveči topničarji. Modrinjakov hlapec se zvija in tuli od bolečin. Bartol jo je dobro odnesel. Še pri prihodu Polde je stal v varnem zavetju starega skoroša. »Sem pridi! Ne stoj kot vrag pri vagi, hitro pridi pomagat!« se z ukazujočim glasom Poldina obrne na prestrašenega Bartola. Najprisednejši so nato složno nudili pomoč ranjencem. Najbolj jo je skupil Modrinjakov kanonir. Med mrmranjem prebledelega rihtarja Bartol sam pri sebi ugotovi, da vsa zadeva ni bila tako slaba. Celo dobro je uspela, kljub nesreči, za katero je krivil topničarje same, zakaj se pa niso takoj odstranili. »Poglejte, oče rihtar«, ga je z drhtečim glasom ogovoril, »kaj je moral narediti šele tam, kjer so padle kroglice, če je že tukaj vse krvavo in razdejano!« Srepi pogled rihtarja je Bartola streznil.

Od takrat so bojda imeli Grablenci mir, le na zagovor h grajskim je rihtar moral. Dan se je nagibal k poldnevu. V farni cerkvi se je zopet oglašil zvon...

SERVIS MUNDA

•Servis in popravilo osebnih in dostavnih vozil

•Tuning

SERVIS MUNDA S.P.

Damjan Munda

Slovenska cesta 23

2277 Središče ob Dravi

Telefon: **02 / 719 00 26**

GSM: **041 587 676**

e-mail: damjan.munda@amis.net

SERVIS

- servisiranje vseh znamk vozil
- ponastavitev servisnih intervalov
- elektronsko odkrivanje in odprava napak
- popravila elektronskih komponent
- zamenjava zobatih jermenov
- popravila in montaža izpušnih sistemov
- nabava kvalitetnih in cenovno ugodnih rezervnih delov

TUNING

- predelava vozil
- montaža parkirnih sistemov
- montaža spojlerjev in ureditev homologacije
- montaža avtoradijev

Frizerski studio *Moni*

Žensko, moško in otroško striženje.

Barvanje las, pramenov.

Fenfrizure, svečane pričeske..

Trajne in vodne ondulacije.

Ličenje s kozmetiko CARLO BAY.

Monika Kocuvan, s. p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi

Gsm: 041/880-174, Tel: 02/ 719-01-24

kemon

CARLO BAY
COSMETICS

Frizerski Studio Moni ponuja kvalitetno lasno kozmetiko KEMON in kozmetiko za ličenje CARLO BAY. Hvala za zaupanje!

FOTO LAZAR

- FOTOGRAFIRANJE V ATELJEJU IN NA TERENU
- FOTOGRAFIRANJE ZA DOKUMENTE
- AMATERSKE STORITVE
- IZDELAVO VIZITK IN KOLEDARJEV
- REPRODUKCIJE STARIH FOTOGRAFIJ
- FOTOGRAFIRANJE BIRME IN OBHAJILA
- SITOTISK IN TAMPONTISK NA KULIJE, VŽIGALNIKE IN MAJICE

Obrež 48
2277 Središče ob Dravi
Tel.š.: 02/71 91 159

NOVO!

- 3 tesnila
- 5 komor
- 76 mm

Lepota bivanja

ventana
www.ventana.si

- okna (PVC)
- vrata (PVC, ALU)
- rolete (PVC, ALU)
- polkna (PVC)

brezplačna številka:
080 10 26

Štamberger d.o.o., Središče ob Dravi

ELEKTROSET

Trgovina na drobno,
elektroinstalacije, servis

Janežič Vekoslav s.p.

Grabe 20a
2277 Središče ob Dravi

E-mail : elektroset@volja.net
Telefon : (02) 719 13 48
Fax : (02) 719 13 48
GSM : (031) 564 002

Delovni čas:

Pon. - Pet. 9.00 - 16.00
Sob. 8.30 - 12.00

Prodajni program:

- elektromaterial, stikala
- žice, kablji
- električno ročno orodje
- svetilke, žarnice
- akustika
- bela tehnika
- mali gospodinjstvi aparati
- klimatske naprave
- kolesa
- računalniki in oprema

Program storitev:

- elektroinstalacije in meritve
- servis malih gospodinjstvi aparatov
- servis bele tehnike
- montaža klimatskih naprav
- servis in previjanje elektromotorjev
- servis računalnikov in opreme

gorenje

SAMSUNG

Panasonic

CANDY

PHILIPS

SIEMENS

ZANUSSI

BOSCH

Agrotrg Ormož d.o.o., Hardek 44 c, 2270 Ormož
Tel.: (02) 741 64 20, 741 64 25, faks: (02) 741 64 28

Podjetje **Agrotrg Ormož d.o.o.** je s svojimi prodajalnami

- **AGRAR - MERKUR Središče ob Dravi** 02 719 15 45
- **AGRAR - MERKUR Ormož** 02 741 64 20
- **AGRAR - MERKUR Sveti Tomaž** 02 713 30 00

z vami tudi v jeseni, v času ko pobiramo pridelke, sadove celoletnega dela.

V svojih prodajalnah vam nudimo vse za trgatvev:

- kadi, mline, brente, zaboje za grozdje, vedra...
- različno orodje, npr. trsne škarje...
- škornje, dežne obleke...
- enološka sredstva

Pripravljene smo tudi na jesensko setev s široko paleto:

- semen ozimnih pšenice in ječmenov
- razkužil za semena
- mineralnih gnojil

Bliža se dan spomina na mrtve. V mesecu oktobru se boste lahko pri nas oskrbeli:

- s krizantemami v posodah
- s svečami
- z vazami in posodami za aranžiranje
- s peskom za grobove (več vrst)

Da vam bo pozimi toplo, bodo poskrbeli na naši **ČRPALKI V ORMOŽU** (02 741 64 26), kjer vam bodo naročili kurilno olje.

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA

				SREDICA	IME VEČ PAPEŽEV	ODMEREK MAMILA	SREDINA NOGE	PREGAN- JANJE JUDOV V NEMČIJI	GRŠKI PISATELJ VENEZIS	ZVONČEK	ANICA ČERNEJ
				OSNOVNA METRIČNA VERZNA ENOTA							
				SLOVEN. PEVEC (RAFKO)							
				KON IČIKAVA			IRSKI BRINOVEC				
				NIZ. HTR. DRSALČ SCHENK			POLDRAG KAMEN, SAFIR				ZAČETEK PREBAV- NEGA TRAKTA
AVTOR: JOŽE BORKO	ZOBOVJE (KNIŽ)	ZRNO, ZRNCE	NASAD OB HIŠI			AMERIŠKI ATLET (EDWIN)					
				SOLMI- ZACIJSKI ZLOG		PORTU- GALSKI NOGOMET.					
DEJANJE VREDNO POSNE- MANJA					KRAT. ZA NEK. NEM. MARKO				LANA TURNER		
					KRATEK POŽIREK				RADIJ		
KMET, KI ORJE					DEL TENIŠ. IGRE			SOVRAŽ- NICA ŽELEZA			
					BIVŠI TAJNIK OZN (KOFI)			REVA			
BEN AFFLECK			LEPOTNA RASTLINA							NAPRAVA ZA PREISKOV. MATERNICE	MODEREN PLES
				NEUKLON- LJIVA UPORNOST							
NAŠ KRAJAN, PEDAGOŠKI PISATELJ									MURSKA SOBOTA		
									NESREČNA TEBANSKA KRALJICA		
SLOV. PES. IN PISATEL. PEŠJAK						NAJVEČJA REKA V MJANMARU	RIBIŠKI KAVELJČEK				
							1. IN 2. VOKAL				
POKRAJINA V ROMUNJI								JAPONSKO MESTO NA KJUŠUJU			
								SKLOPNI KLOBUK			
ŠVICARSKI DRAMATIK (JOHANNES) IZ ČRK: ALA											SVETNIK V OBC SVETU NAŠE OBČINE (JURI)
KUŽNA IN NALEZ- LJIVA VIRUSNA BOLEZEN, PARK- LJEVKA	GARJE	REKA V ITALIJI				VELIKA VODNA PTICA					
				PRIŽNICA V CERKVI		RUDAR			JAPONSKI VULKAN NA KJUŠUJU		
									TURŠKI VELIKAŠ		
LJUŠKI PLES IZ REZIJE										KAREL GRAD	
										ROBERT REDFORD	
SLOVENSKI PEŠNIK MERMOLJA				SLOVENSKA PEŠNICA ŠKERL				STAR AVSTRIJSKI NOVEC			
MESTO V IRANU (POTRES LETA 2003)					AMERIŠKI IGRALEC TORN			MADŽAR. POVRŠIN. MERA (IZ ČRK: PARA)			

Rešitev križanke – dve gesli iz osenčenih polj – pošljite do 15. 11. 2008 na naslov: Uredniški odbor za Sredico, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali vstavite v nabiralnik v avli občinske zgradbe. Srečni izžrebanec bo nagrajen – pol ure »glasbe v živo« ob posebni priložnosti – po izboru nagrajenca.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – glavna urednica, Samo Kočevar – tehnični urednik, Stanko Zebec, Anita Kosec, Zlatka Marčec in Jasna Munda. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografija na naslovnici: Boris Prelog.